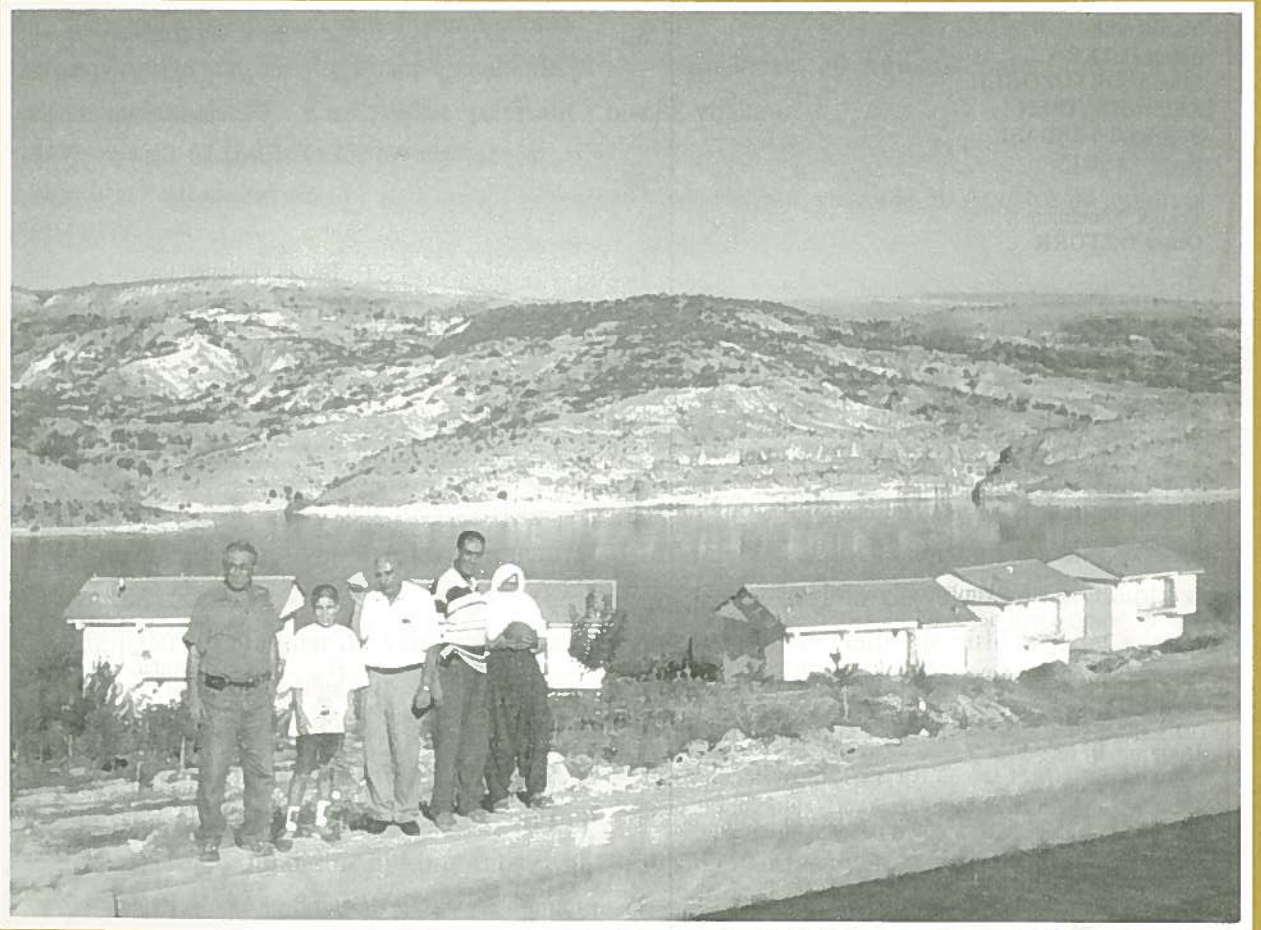

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

TEMMUZ - AĞUSTOS 2004

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Ahmet DEVİREN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Altan İLTER

Yazı Kurulu
Altan İLTER
Mevlüt ÖKSÜZOĞLU
Ahmet DEVİREN
S. Selami TAŞBAŞI
Ruhi TAŞKIN

Teknik Yönetmen
Ömer ÖZTÜRK

Yazışma Adresi:
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A
Y. Ayrancı / ANKARA
Tel: (0 312) 426 75 90 Faks: (0 312) 354 78 38

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,
PTT 101843 no.lu Çek Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenışehir Şubesi
Hesap No: 441169

Gönderilen yazılar yayımlansın, yayımlanmasın
iade edilmez ve telif ücreti ödenmez.

Bu dergide yayımlanan yazılardaki fikirler
yazarlarına aittir.

Dergimiz Basın Ahlâk Yasası'na uyar.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, Ankara Valiliği'nin
12.09.1991 gün ve 8202 yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl: 14 Sayı: 152 - 153
TEMMUZ - AĞUSTOS 2004
Dizgi-Mizanpaj: **Marina Tanıtım - 232 00 01 (pbx)**
Baskı : **HAS-SOY Matbaacılık**
Tel : 0 312 341 59 94 / 384 03 04

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Muhabirleri:
Emrullah GÜLER : Malatya-Ağın
Cüneyt ÖZKUL : İzmir
Ahmet SAMUR : İstanbul

Ön kapak: Aşağı Yabancı köyü

SAYFA

İÇİNDEKİLER

3	Tarihi İyi Okumak... (Basın'dan)
4-5	Başkomutanlık Meydan Muharebesi (Şiir) Dr. Galip UZUNCA
6-7	"Bir Kadın Ozanımız" Vardı Ahmet SAMUR
8-10	Tarihten Günümüze Ağın Salih AKYEL- Yrd. Doç. Dr. İbrahim ÜNAL
11	Gurbetlerde Biz Yandık (Şiir) Şerif AYDEMİR
12	Büyük Ortadoğu Projesi Üzerine Mehmet SELÇUK
13-16	Mehmet Ergönül ve Şiirlerinden Bir Demet Fevzi ŞENER
17	Turnalar (Şiir) Hüsnü AYDOĞMUŞ
18-19	Müfettiş Geliyor M. Cavit ALPASLAN
20-21	Önceki Aşağı Yabancı Mevlüt ÖKSÜZOĞLU
22	Unutmak Yok (Şiir) Pablo NERUDA
23	Gani Dayı (Şiir) İsmail BEYDEMİR
24	Eğitim Sistemi ve Öğrenci Başarısızlığı Faik AĞIN
25	Götür Beni Ağın'ın Dağlarına (Şiir) Celal YALÇIN
26-28	Gani Dayı Saygıyla Anıldı Yrd. Doç. Dr. İbrahim ÜNAL
29	Ağın'da Çıkan Bir Dergi Av. Turgut İNAL
30	Haberler
31	Doğumlar, Evlenenler, Ölüm

TARİHİ İYİ OKUMAK...

Tarihi okuyup anlayabilmek geleceğe yönelik pusulayı ayarlayabilmek için kaçınılmaz bir önkoşuldur; 30 Ağustos'un günümüzde coşkuyla güncelleşmesi, bu bakımdan çoğumuza uyarıcı bir etki yapmalıdır.

30 Ağustos'un Başkomutanı **Mustafa Kemal Paşa**'dır; ama bu meydan muharebesine, tarihin garip bir cilvesi sayılabilecek biçimde, Çanakkale Savaşları'ndan geçerek gelmiştir.

Birinci Dünya Savaşı'nda düşman cephesinin en sayılan patronu İngilizler Çanakkale'yi neden zorlamışlardı?.. Kısa yoldan **'payitaht'**ı ele geçirerek Osmanlı'yı kalbinden vurmak istiyorlardı; başarıya ulaşırsa, Karadeniz'e çıkıp Çarlık Rusyası ile doğrudan ilişkiye geçilecek, tarihin seyri değişecek, Bolşevik Devrimi'nin önü kesilecekti.

Düşman donanması Çanakkale Boğazı'nı önce savaş gemileriyle zorladı; topçu ateşi ve suya döşenen mayınlarla önü kesilince, bu kez çıkarma yaparak karadan denemeye girişti.

Ama karşılarına **'Anafartalar Kahramanı'** Mustafa Kemal çıktı.

İngilizler Anafartalar'da yenilgiye uğratılmasaydı tarih nasıl yazılacaktı?..

'1917 Devrimi' ile Çarlık Rusyası'nın yıkılması Türkiye'nin Milli Kurtuluş Savaşı bakımından bir talihtir; **"Anadolu İhtilali"** dört taraftan kuşatılmak tehdidinden kurtulmuş, Kafkasya'da sırtını güvenceye almıştır; bu sonuçta Anafartalar'ın işlevi büyüktür.

Tarihi okurken Anafartalar ile Kocatepe arasındaki yazgı birliğini vurgulamakta yarar

var. Kurtuluş Savaşı'nı sona erdiren **"Büyük Taarruz"**u Mustafa Kemal bu tepeden yönetmiştir.

Anadolu'nun ortasına dek ilerleyen düşmanın yenilgisini yalnız askeri boyutla görmek de tarihten nasipsiz kalmak olur; 30 Ağustos Zaferi İngiltere'de **Lloyd George**'un yenilgisi demektir; **"İtilaf Devletleri"** (başta İngiltere, Fransa ve İtalya) yenilgiyi kabul ederek barış antlaşması amacıyla müzakereyi hemen benimsediler.

Bu karar **'30 Ağustos Zaferi'**nin dışa dönük yüzüdür.

İçer dönük yüzünde 30 Ağustos ne anlam taşıyor?..

Hele zaferin bu seneki yıldönümünde anlamının tarihsel içeriğini yinelemek, kimi hayallere kapılan siyasal ihtiras sahipleri için gerekli ve yararlıdır.

30 Ağustos Meydan Muharebesi'nde **"Büyük Taarruz"**un başarıya ulaşması, düşmana teslimiyetle kendi kendisinin sonunu getirmiş çağdışı bir düzenin de yazgısını vurgulamaktadır. Padişah ve Halife ile birlikte şeriat mirasını taşıyan siyasal iktidar artık bir daha Türkiye'de egemen olamayacaktır; bu irtica mirasını hortlatmak isteyenlere kapılar 30 Ağustos 1922'de kapanmış, Türkiye'de kadınıyla erkeğiyle çağdaşlığa yürüyüş yolu açılmıştır.

30 Ağustos'u yalnız bir askeri zafer olarak sınırlandırmayı kendi siyasetleri için gerekli görenler, Ulusal Kurtuluş Savaşımızın alfabesinden yoksundurlar.

(30 Ağustos 2004 - Cumhuriyet)

BAŞKOMUTANLIK MEYDAN MUHAREBESİ

Dr. Galip UZUNCA

Sakarya'da yenilen düşman gerileyince
Eskişehir, Kütahya ve Afyon'a gelince
Savaş için yapmıştı o bir hayli sığınak
Lakin Afyon'du en çok güvendiği barınak.

Türk kuvvetleri ise taarruza hazır
Gazi bu savaşta tüm taktiklere nazır
Yiğit gönüllüler de orduya yardım etti
Düşman depolarından gizlice silah çekti.

Sayısal yönden düşman kuvvetleri üstündü
Lâkin Mehmetçikler'in imanları bütündü
Gazi, İsmet ve Fevzi Paşalar buluştular
Büyük Taarruz planı hakkında uyuştular.

Bin dokuz yüz yirmi iki yılı seferinde
Yirmi altı Ağustos Kurtuluş Zaferinde
Kocatepe'den emir verdi Gazi cenk için
Hücum başladı saat beş otuzda Grek için.

Top ateşi ardından dört nala süvariler
Koştukça koşuyordu kahraman piyadeler
Top tüfeklere karşı kılıç darbeleriyle
Hücum ettiler Allah Allah nağmeleriyle.

O Mustafa Kemal ki bir savaş dahisiydi
Müstevililere karşı istiklâl hamisiydi
Ordular daha o gün hedefe ulaştılar
Ertesi gün zaferle Afyon'da buluştular.

Hürriyet aslanları şahlanıp kükredikçe
Allah Allah sesleri göklerde gürledikçe
Otuz Ağustos bin dokuz yüz yirmi ikide
Telef olmuştu düşman Dumlupınar semtinde.

Başkumandan Triskopis mümtaz subaylarıyla
Esir düştü Türkler'e gözde kurmaylarıyla
Gazi O General'le görüştü nezaketle
Mustafa Kemal'e has asil bir zerafetle.

Otuz Ağustos Çarşamba düşman ezilmişti
Siperleri terkedip batıya çekilmişti
Hani o siperlere bir yılda girilmezdi
Haşmetli orduları Türkler'e yenilmezdi.

Böyledir Gazi'mizin ilâhi metaneti
Böyledir Mehmetçik'in sarsılmaz cesareti
O Gazi ki Millet'in Atatürk'ü olmuştu
Liderliğine bütün dünya hayran kalmıştı.

Çünkü Cumhuriyet'in mimarıydı O dahi
Hakkın ve hürriyetin timsaliydi O Gazi
Mega müstevlilerden kurtulunca bu vatan
Devrimlerle başladı her yerde hoş bir irfan.

Analım vatan için can veren leventleri
Gece gündüz savaşıyan adsız civanmertleri
Fanileşse de onlar gönüllerde kalacak
Atatürk'le birlikte kalplerde yaşayacak.

“BİR KADIN OZANIMIZ” VARDI

Ahmet SAMUR

Anadolu, tarih öncesinden bugünlere kadar, çok çeşitli uygarlıklara beşiklik yapmıştır. Uygarlıkların kalıntılarını görerek, inceleyerek ve sahip olabildiklerimizi koruyarak, gelecek nesillere de aktarılmasını sağlamaya çalışıyoruz, bugün... Bu amaçla, yurdumuzun çeşitli yörelerinde, çokluk olarak, uygarlıklara göre orantılı olmasa da, müzelerimiz işlevini yapmaya devam etmektedir.

Gene Anadolu’da yaşamış olan toplumların kültürel ve sosyal araştırmaları yapılmış ve yapılmaktadır. Bu konuda ne geçmişte bir çıkış noktası saptamak mümkün olabilmıştır; ne de geleceğe bir sınır çizgisi koyabilecektir. Geçen her yeni günde, tarihten yeni sayfalar aydınlanmakta; tarihe yeni sayfalar eklenmektedir.

Tüm uygarlıklarda birinci unsur insandır. İnsanları birbirlerine yaklaştıran ve toplumları birbirinden farklı kılan, sahip oldukları kültürleridir. Toplumlar kendi kültürlerini yaratmışlar, yaratmakta ve yaşatmaktalar. Ancak, değerlerimize yeteri kadar önem verdiğimiz ve sahip çıktığımız söylenemez. Araştırma, derleme ve arşivleme programımız yeterli değildir. Yapılanlara engeller çıkarma hastalığımız hâlâ tedavi edilememiştir.

Ben şimdi, kültür mozayikimizde önemli bir denge olan “Halk Ozanlarımızı” düşünüyorum... İletişim araçlarının bu kadar gelişmediği dönemlerde, halkın gözü, kulağı, dili olan ozanlarımızı düşünüyorum... İnsanların derdiyle dertlenen, neşesiyle coşan ve yaşarken farkında olunmayan ozanları düşünüyorum... Sedaları kulaklarımızda yankılanan ve mezarlarının yeri bile bilinmeyen ozanlarımızı düşünüyorum... Utanıyorum...

“Andığımız, yaşattığımız ozanlarımız var ya” diyeceğiz belki... Tarih kadar eski ve dünyanın en zengin kültürüne sahip bir ulusun halk ozanları bu kadar az olabilir mi?

Vefasızlığımıza ve aydın gözükküp, göremediğimize bir örnek vermek istiyorum. %98’inin okur yazar olduğu bir ilçenin, Elazığ’ın Ağın İlçesi’nin insanlarından, Başağail’in Zeynep Abla’dan bahsedeceğim.

1904 yılında Erzurum’da doğup, 7 yaşında Arapgir’e, oradan Elazığ’ın Ağın İlçesi’ne ailesiyle birlikte göçmek zorunda kalan küçük Zeynep, yoksulluktan kurtulması amacıyla çalıştığı evin oğlu Mustafa ile evlendirilir. Evlilik, sıkıntı ve acıların devamı olarak ömrünün sonuna kadar sürer. 87 yıllık yaşamını çileler içinde, dağlarda inek güderek, bağ, bahçelerde erkek işlerini yaparak geçirir. Okuma yazması yoktur. Kendi dertlerinden çok

Ağının dertleriyle uğraşır. Bu uğraş, herkesin aklından geçip de söylemeye cesaret edemediği toplumsal sorunlara çare arama uğraşdır. Manilerle bir gün şiirsel ifadeler halinde, bazen kızarak bazen yarenlik olsun diye söyler, söyler, söyler...

O söyler, bizlerse 10 Temmuz 1991 tarihinde duymaya başlarız, anlamaya başlarız ancak... O öldükten sonra...

1992 yılında, Ağın’da yapılan kültür etkinlikleri içinde “Dünden Bugüne Ağın” programında Başağail’in Zeynep Ablayı analım dedik. Yakınlarının, sevenlerinin yardımıyla derlemeler yaptık. Çok geç kaldığımı biliyorum. Zamanında merak edip, “Bakın şu konuşan kadına...”, “Bu kadın ne söylüyor” diyebilseydik, bugün üzüntümüz daha az, kültür değerlerimiz de bir çizgi daha fazla olacaktı sanıyorum.

Ağın 1954 yılında ilçe olur. İlçeye yeni tayin edilen doktor, tezek yapmayı ve yakmayı yasaklar. (Sağlığa zararlı imiş!). Zeynep abla doktorun kapısını vurup girer içeri:

Her sabah kalkar dararsın başın,
Biraz da şu fakirleri düşün,
Eğer tezek olmazsa,
Bu insanlar ne yakar kışın?

Her hafta Ağın’a geliyor posta,
Ahali senden çok daha usta,
Tezekte eğer hastalık olsa,
Erzurum tarafı olurdu hep hasta.

Ağınlı bezden dikmiş süzeği,
Mecburdur kışın yakar tezeği,
Doktor, bizleri beğenmiyorsan,
Gider istersin Çemişgezek’i.

der ve çıkar.

Belediye reisinin aklına kim girdi bilinmez. Reis, ineklerin otlaklara çıkarılmasını yasaklar. Zeynep Abla soluğu kaymakamın odasında alır:

Kaymakam Bey ricaya geldim sana,
Acından hem inek ölüyor hemi de dana,
Bu zalim reisi ortaya saldın,
Niçin ahaliyi düşünmüyorsun, ocağın yana.

İyice bozuldu şu Ağın'ın oyunu,
Reis ancak gösteriyor ahaliye boyunu,
Devrilesi bir zalimin yüzünden,
Hem ineği sattım, hem de koyunu.

Yağmur yağdı serpti bizim ayvana,
Bir buçuk ay kaldı, şeker bayrama,
Bir zalimin yasakları yüzünden,
Ağın muhtaç oldu bir tas ayrana.

Kaymakam Bey söyleyecek söz bulamaz. Güler, güler... Sonra alır bir düşünce Kaymakam Bey'i. Zeynep Abla'ya hak verir.

Keban Barajı yapılırken ve yapıldıktan sonra çeşitli sorunları da beraberinde getirir. Zeynep Abla sorunları dile getirmek ve çare aramak için zamanın Cumhurbaşkanını Kenan Evren'e mektup yazdırır. Der ki:

Hiç durmadan feribotlar bozulur,
Bak yolcular kıyılarda üzülür,
Emir verip yaptırırsan köprüyü,
Her gece defterine sevap yazılır.

"Paşam, bunu okuyunca belki de şöyle dersin" diye Kenan Evren'in ağzından:

Bir gün başın ağrıyor, bir gün de belin,
İhtiyarsın ama durmuyor dilin;
Senin köprülük kalmamış işin
Mezarlığa gider bak senin yolun.

Ağzında kalmamış dişin,
Bembeyaz olmuş başın,
Belki sekseni geçmiştir yaşı;
Senin kaldı mı köprülük işin.

diyerek belki de ilgisizleri uyandırmaya çalışıyor-du...

Yıllar sonra Kenan Evren yurt gezisine çıkmıştır. Ağın'a da geleceği söylenir. Yollar ilk defa asfaltla tanışır. Tüm köylüler ilçeye toplanır. Helikopterin ineceği yer yapılır. İlçede dokunan halılar serilir. Gözler gökyüzünde, akşam edilir. O zamanın Milli Eğitim Bakanı Metin Emiroğlu Arapgirlidir. Ağın'a uğranmadan Cumhurbaşkanını Arapgir'de ağırlarlar.

Zeynep Abla sitem etmekte haklıdır, halkı adına;

Bir ay bekledik yollarda sizi,
Havada kaldı hepimizin gözi,
Dediler Arapgir'den geliyor sesi,
Çok müteessir ettin inanki bizi.

Ne sağına gördün, ne de solunu
Havadan tuttun Arapgir'in yolunu
Beş dakikada inip aşağı,
Soramadın bir Ağının halini.

Bankanın önüne geldi ahali
Helikopter meydanına serildi hali
Arapgir'i bizden kıymetli bildin,
Kaymakam hacil oldu, hem de ahali...

Zeynep Abla'nın bu duyguları yerine ulaştı mı, ulaşmadı mı bilemiyorum? Hazır bu istekleri, sitemleri yerine ulaştıracak kadar medeni cesaret gösteren de çıkmadı sanıyorum.

Zeynep Abla'nın dağarcığında espiye de sık sık rastlanır.

Zeynep Abla yukarı mahallede gece düğüne gider. Düğünü beğenmez. Düğün sahibine:

Düğününüzün ne dadi var ne duzi,
Bitti löküslerinizin gazi,
Madem keyf yapmayacakdız,
Acep niye çağırdınız bizi?

Düğün sahibi bu sözün karşısında hoşgörüyü gülünce, Zeynep Abla, "Gülme gülme, sen de söyle bana":

Löküsü eline aldın,
Davulun sesine geldin,
Yatağında yataydın,
At yordum, adam mı saldım?

diyerek, kendisinin düğüne gelişini de anlatmış olur. Kız Sanat Okulu'nda sergi açılacaktır. Vali beklenmektedir. Müdüre hanım çok telaşlıdır. Zeynep Abla Müdüre Hanım'a:

Odaya sermişsin haliyi,
Başına toplamışsın ahaliyi,
Peşine düştüm ben alamadım,
İnşallah sen alırsın Valiye...

diyerek havayı ısıtmaya çalışır.

Ben inanıyorum ki, Anadolu'da binlerce Zeynep Ablalar, Ayşe Nineler, Hasan Dedeler var... Hisseden, söyleyen alabilenlere mesajlar veren...

Geçmişten geleceğe güzel değerlerimizi taşımak istiyorsak, bu günü boş geçirmemek gerektiğini düşünüyoruz.

Uzun sözün kısası. yukarıda şiirlerinin bir kısmını yazabildiğimiz Zeynep Abla'ya "OZAN" sıfatını ben koydum. Acaba yanılıyor muyum?

TARİHTEN GÜNÜMÜZE AĞIN

Salih AKYEL - Yrd. Doç. Dr. İbrahim ÜNAL

Geçen sayıda XIX. yüzyılın ikinci yarısındaki Ağın ile bugün ve daha önce Ağın'a bağlı köylerdeki nüfus bilgilerini vermiştik. Bu sayıda ise aynı dönemlerdeki Ağın ve bağlı köylerdeki okul ve bu okullarda öğrenim gören öğrenci sayıları hakkında bilgiler vereceğiz.

XIX. YÜZYILIN İKİNCİ YARISINDA AĞIN VE BAĞLI KÖYLERDEKİ OKULLAR

Osmanlı Devleti bir “ulus devlet” değildi. Dolayısıyla, ulus devlete özgü olan “yerelleri ortadan kaldırarak her konuda tek tipleştirme” anlayışı Osmanlı'da yoktu. Yaklaşık 23 milyon km²'lik bir alana sahip olan topraklarında yaşayan insanların genelde Osmanlı Devleti'nin ilkelereğine bağlı olmakla beraber, özel olarak kendi bölgesel ve yöresel inanç, kültür ve yaşam farklılıkları vardı ve bunlar korunurdu. Bunlardan şu gerçeğe ulaşırız: Osmanlı medreselerinin eğitim programları da makro planda aynı olmakla beraber, bölgesel ve yöresel farklılıklar vardı ve bunlar birer “ayrılık” sebebi de sayılmazdı. Dolayısıyla biz her programın ayrı bir birim olarak ele alınmasının doğru olacağına inanmaktayız. Yani dört ya da beş program varsa, bunların hepsini birbirine giydirerek tek bir program oluşturup “İşte Osmanlı medreselerinin tek bir programı vardır ve o da budur” demenin Osmanlı gerçeğiyle pek bağdaşmadığı kanaatindeyiz¹.

Tanzimat fermanında eğitim ile ilgili herhangi bir madde bulunmamasına karşılık, 1856 Islahat fermanında eğitim konusu tek bir madde ile ele alınmıştır. Buna göre; “Osmanlı teba-

asında bulunanlar devlet mekteplerinin talimatnamelerinde gerek yaş gerek imtihan yönünden tespit edilmiş olan şartları yerine getirdikleri takdirde, tamamı hiçbir fark gözetmeksizin askeri ve mülki yüksek okullara kabul olunacaktır. Ayrıca, her cemaat maarif, sanat ve sanayiye dair kendi mekteplerini açabilecektir. Ancak, bu gibi umumi mekteplerin tedris usulleri, muallim tayinleri ve azaları Padişah tarafından seçilecek karma bir maarif meclisinin nezaret ve teftişi altında olacaktır”. Bu hükümlerden Islahat fermanının eğitim ile ilgili tek maddesinin esas hedefinin gayr-i müslim azınlıklara kendi eğitim müesseselerini kurma, müslüman okullara girme hakkı ve eğitimde bağımsızlık gibi birtakım yeni imtiyazlar sağlamak olduğu anlaşılmaktadır. Islahat fermanında da Tanzimat fermanında olduğu gibi müslüman Osmanlı toplumunun eğitim ve bilim hayatı için, yine herhangi bir hedef tespit edilmiş değildir. Avrupa devletleri Islahat fermanında alınan kararların uygulanmadığı gerekçesi ile Osmanlı Devleti'ne bir süre sonra baskı yapmaya başlamışlardır. Bu devletler 22 Şubat 1867 tarihli Fransız notasında bazı teklifler getirmişler ve bunların kabul edilmesini istemişlerdir².

İbtidailer, Osmanlı klasik çağının sıbyan mektepleridir. 1254/1838'de Rüşdiyeler açılınca bunlara talebe hazırlayan sıbyan mekteplerine de İbtidai adı verilir. Bu mektepler 8 Nisan 1847'de düzenlenen program ve yönetim şek-

1) Ömer Özyılmaz; *Osmanlı Medreselerinin Eğitim Programları*, Ankara 2002, s. 199

2) Ekmeleddin İhsanoğlu; *Osmanlı Medeniyeti Tarihi*, C. I, İstanbul 1999, s. 313

liyle yeni bir düzene kavuşmuştur. Öğretim süresi dört yıl olan bu okullara 6 yaşını tamamlayıp, 7 yaşına basan kız ve erkek çocuklar kaydedilir ve ilkokul seviyesinde bir eğitim ve öğretim verilirdi. 1891'de köy okulları 4 yılda kaldığı halde şehir okulları 3 yıla indirilmişti. 6 Ekim 1913 Tedrisat-ı İbtidaiye Kanunu'ndan sonra ise Fransız ilkokulları sistemine uyularak Rüşdiye ve ibtidaiye birleştirilerek 6 yıl Mektebi İbtidai haline getirilmişlerdi. Bu okullarda, 1/2 hareketli Türkî, Ahlak-ı Memduha Risaleleri, Türkî Tecvid, Türkî İlmihal ve Hatt okutulurdu. 1882'de ise son sınıfa ilave olarak hesap dersi konulmuştu. Daha sonraki değişikliklerde ise Osmanlı Tarih ve Coğrafyası, Yurttaşlık bilgisi, Resim, Müzik ve Beden Terbiyesi programa girmiş ve 1924'e kadar devam etmiştir. Zamanla ders programı çeşitli değişikliklere uğrayan yeni sıbyan mektepleri, klasik devir sıbyan mekteplerinden farklı olarak 7 yaşına basan her çocuk için mecburi hale getirilmiş ve ceza olarak falaka yasaklanmıştı³.

Mekteb-i İbtidailerin açılmasıyla birlikte klasik devrin ilk tahsil veren müessesesi olan sıbyan mektepleri de tedrisata devam etmekteydi.

1894-1895 tarihlerinde Ağın ve köylerindeki okulları, müslüman ve gayr-i müslim okullar olarak iki başlık altında incelemek mümkündür.

1. Müslümanlara ait okullar:

Ağın ve bağlı köylerdeki okulların tespitini ancak Salnamelerdeki bilgilerden edinebiliyoruz. Özellikle 1312 (1894-95) tarihli Mamuratü-l Aziz Salnamesinde bu okulların tam listesi verilerek beraberinde nerede olduğu ve öğrenci sayıları da verilmiştir⁴. Biz bu listeyi konuya açıklık getirmesi bakımından arka sayfada veriyoruz.

2. Gayr-i müslim okullar:

Bu okulları da yukarıda belirttiğimiz şekilde 1312 tarihli Salnameden elde edebiliyoruz. Ağın'da rumlara ait 1, ermenilere ait 3 ve protestanlara ait 1 okul olmak üzere toplam 5 adet okul bulunmakta ve bu okullarda toplam 102 öğrenci eğitim görmektedir.

Yukarıdaki tablolarda görüldüğü üzere okula giden 269 müslüman ve 102 gayr-i müslim olmak üzere toplam 371 çocuk vardır. Ağın'ın bu tarihteki nüfusunun 9.591 olduğunu göz önüne alırsak bu nüfusun yaklaşık %3,8'i okula gitmektedir. 1.094 civarında bir nüfusa sahip gayr-i müslimlerin neredeyse %10'u okula giderken 8.497 nüfusa sahip müslümanlar da ise bu oran %3,1 dir. Gayr-i müslim nüfus içerisinde okula gidenlerin oranlarının böyle yüksek olmasında şüphesiz bu dönemlerde Osmanlı Devleti topraklarında yürütülen misyonerlik çalışmalarının etkisi de vardır.

Bundan başka Mehmet Orhan'ın "Dünden Bugüne AĞIN" isimli kitabında, Ağın'da ilk medresenin Müderris Hüseyin Efendi'nin gayretiyle 1880 yılında, ortaokul düzeyinde öğrenim veren Rüştîye'nin de 1891 yılında açıldı belirtilmektedir.

Cumhuriyetin 50. yıldönümü nedeniyle 1973 yılında Türkiye'deki bütün iller gibi Elazığ ili tarafından da yayınlanan Elazığ İl Yıllığı'nda bu tarihlerde Ağın'daki medresede 26, Rüştîye'de ise 57 öğrencinin okuduğu bilgileri mevcuttur⁵.

Gelecek sayıda, 1900'lü yılların başlarında ve Cumhuriyet dönemindeki Ağın'ın sosyal yapısı hakkında bilgi vermeye çalışacağız.

3) Cahit Baltacı, "Eğitim sistemi", *Osmanlı Dünyayı Nasıl Yönetti*, İstanbul 1999, s. 264-265.

4) 1312 tarihli Mahmuratü-l Aziz Salnamesi, s. 16

5) Mehmet Orhan; *Dünden Bugüne AĞIN*, Ankara 1996, s.44

Tablo 1. Ağın merkez ve köylerindeki müslümanlara ait okullar ve öğrenci sayıları.

Sıra	Okulun yeri ve seviyesi	Erkek	Kız
1	Uzungil Mahallesi Mekteb-i İbtidaiyesi	17	0
2	Tatarağası Mahallesi Mekteb-i İbtidaiyesi	20	11
3	Hacı Yusuf Mahallesi Mekteb-i İbtidaiyesi	19	8
4	Vahşin Karyesi Mekteb-i İbtidaiyesi	31	0
5	Hozahpur Karyesi Mekteb-i İbtidaiyesi	9	4
6	Andiri Karyesi Mekteb-i İbtidaiyesi	12	0
7	Pul Karyesi Mekteb-i İbtidaiyesi	15	9
8	Haskeni Karyesi Mekteb-i İbtidaiyesi	9	0
9	Saraycık Karyesi Mekteb-i İbtidaiyesi	18	6
10	Zabulbar Karyesi Mekteb-i İbtidaiyesi	25	9
11	Şıhlar Karyesi Mekteb-i İbtidaiyesi	15	9
12	Monayik Karyesi Mekteb-i İbtidaiyesi	9	9
13	Ağdunud Karyesi Mekteb-i İbtidaiyesi	5	0
	Toplam	204	65

Tablo 2. Ağın merkez ve köylerindeki gayr-i müslimlere ait okullar ve öğrenci sayıları.

Sıra	Okulun yeri ve seviyesi	Erkek	Kız
	Rumlara ait okullar		
1	Vank Karyesi Mekteb-i İbtidaiyesi	6	17
	Protestanlara ait okullar		
2	Ağın Nahiyesi Mekteb-i İbtidaiyesi	9	8
	Ermenilere ait okullar		
3	Ağın Mekteb-i İbtidaiyesi	10	8
4	Vahşin Mekteb-i İbtidaiyesi	17	5
5	Güşna Mekteb-i İbtidaiyesi	16	6
	Toplam	58	44

GURBETLERDE BİZ YANIK

Şerif AYDEMİR

Bir türkü söylenir Karadağ'ın yamacında,
Türkü yanık, yürek yanık, söz yanık,
Hasret kordan bir yumak avucumda,
Saray nedem, konak nedem, öz yanık.

Karamağara'da köprüyüm boylu boyuna,
Aluç gadar gölge olsam gölün suyuna,
Gidebilsem düğününe toyuna,
Buralarda kış kavrulmuş, yaz yanık.

Ağın'ı rüyamda görüp gözümü öğdüm,
Bakıp bakıp da resmine hayra yordum,
Sokkuyu, düğeni, kesmüğü sordum,
Harman yanık, saman yanık, toz yanık.

Andiri'de bahçalara gölge düşende,
Bir kuş olsam Hozakpur'da Vahşen'de
Ekşili, hele bazlama bişende
Damağında lezzet yanık, haz yanık.

Hekamat'tan Hoşirik'den dilek dilerim,
Hani mereğim, kış odam, kilerim?
Diz çöküp de hasret ile inlerim,
Ah! Artık bel bükülü diz yanık.

Kuzgeçe'de gara erük çağala,
Yürekler toplana hasret yığıla,
Gımatayla gasvet nasıl dağıla,
Davul yanık, cümbüş yanık, saz yanık.

Gurbet aramızda bir gara çalı,
Guruya gargola dünyanın malı,
Sanıldı ciğerler kundak misali,
Kundak yanık, öllük yanık, bez yanık.

Pul'da olsaydım, Payamlı'da, Hünü'de
Hasret acı çalar bayram gününde,
Benden evvel hayal yürür önümde,
Hayal yanık, yordam yanık, iz yanık.

Gönüllere gül eser Temürlü'de
Sevgi bir baldır Apuşma, Eciüzlü'de
Bahdımızın mumu bin kez sönse de
İçimizde umut umut köz yanık.

Bülbül altın kafeste olmaz bahtiyar,
Bu gönlümü eğleyecek bulunmaz diyar
Ağın'da kalan nur yüzü üç ihtiyar
Siz sılada hasret, gurbetlerde biz yanık.

BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ ÜZERİNE

Mehmet SELÇUK

Amerika Birleşik Devletleri'nin bütün Ortadoğu ülkelerini içine alacak şekilde yeniden bir yapılandırmaya gideceği, Ortadoğu halklarının demokratik bir yapıya kavuşturulacağı hakkındaki projelerini ulusumuzun sağduyu sahibi insanları yazılı ve görsel basından şu günlerde hayret ve ibretle izlemektedirler. ABD'nin ne yapmak istediği, daha doğrusu ne yapacağını bütün dünya alem biliyor. Örnekleri ortada durmaktadır; işte Afganistan, işte Irak nerede yeniden yapılanma, nerede demokrasi Allah aşkına...

Irak'ta kitle imha silahları bahane edilerek Irak'a akıl almaz saldırı yapıldı. Irak, emperyalist güçler tarafından işgal edildi. Saldırının izleri derinleştikçe derinleşiyor; hani barış olacaktı, demokrasi gelecekti. Onlarca, yüzlerce insan öldürüldü, sakat bırakıldı. Her taraf yakıldı, yıkıldı. Kendi ifadelerince milyarlarca dolar zarar edildi. Savaşın kazanan tarafı olmadı. Geriye göz yaşı, kan, nefret ve kin kaldı. Şimdi de kalkmış büyük Ortadoğu projesi adı altında Ortadoğu ülkelerine demokrasi getirileceği ve yeniden yapılandırmaya gideceğinden dem vuruluyor. Emperyalistlerin amacı çıkar meselesidir. Buradaki amaç Ortadoğu'nun zengin yeraltı kaynaklarına sahip olma projesidir. Şimdi şu soru akla gelmektedir. Hangi Ortadoğu ülkeleri demokratik bir idareyi hazmedecek olgunluktadır? Söyler misiniz, Suudi prensi mi demokrasiyi hazmedecek yoksa Suriye, Ürdün Velihatları mı? Bunların hepsi safsatadan, laf kalabalığından başka bir şey değildir.

Gelelim basınınımızın bizdeki bazı döne kalemelerine; Bu büyük Ortadoğu projeleri üzerine sayfalar dolusu yazılar yazdılar. Yazdıkları yazıları okudukça bir yurtsever olarak beni ve

ulusumuzun da yurtsever insanlarını hayret ve ibret içine düşürmüşlerdir. Bu kalemlerin Kıbrıs milli davamızla ilgili müzakerelerin başlaması ile ilgili yazdıkları da belleklerde duruyor.

Ne oldu ANNAN planı... 1 Mayıs 2004 tarihinde Avrupa Birliği'ne girmeyi garantileyen Kıbrıs'ın Rum kesimi liderleri Türk tarafının gayet olumlu bütün önerilerini ret ettiler. Ama bizim kalemşörler mütareke basınıni neredeyse aratacak duruma geldiler. Bunlara, zavallı demek bile içimden gelmiyor.

Amerika ve yandaşlarının yerküre üzerindeki emelleri ortada durmakta. Dünyamızı daha güzel yaşanabilir hale getirmek yerine, çevreyi daha fazla nasıl kirletiriz, daha ne kadar insan öldürürüz, yer altı ve yer üstü kaynaklarını nasıl daha fazla sömürürüz diye uğraşıp duruyorlar. Bu uğraşlarında da başarısız sayılmazlar. Başarılı oldukları husus kan, göz yaşı ve nefretle eş değerdir.

Sonuç olarak büyük Ortadoğu projesi emperyalistlerin çıkar projesidir. Allah ulusumuzu bu şer cephesi ile bizdeki yerli işbirlikçilerinden korusun. Bizdeki yerli işbirlikçiler her zaman var olmuşlardır, olmaya da devam edeceklerdir. Bu günlerde ulus olarak Atatürk ilke ve devrimlerine ihtiyacımız var. İnaniyorum ki Atatürk ilke ve devrimleri var olduğu sürece, karanlığa ve yobazlığa prim verenler ulusumuzun bağrında yok olacaktır.

Sözlerimi Ulu Önder Atatürk'ün şu sözü ile noktalamak istiyorum:

“YURTTA SULH CİHANDA SULH”

Bu bağlamda yurdumuzun bütün insanların aydınlık dolu günler diliyorum.

MEHMET ERGÖNÜL VE ŞİİRLERİNDEN BİR DEMET

Fevzi ŞENER

Mehmet Ergönül, 1926 yılında Ağın'ın Beynelması köyünde doğdu. İlkokulu Ağın'da, ortaokulu Arapgir'de ve liseyi de Malatya'da bitirdi. Sümerbank Genel Müdürlüğü-Malatya Pamuklu Müessesesi'nde, daha sonra Ankara'da Genel Müdürlük bünyesinde şef, amir, yönetici ve müdür olarak çeşitli görevlerde bulundu. Bu arada Dil, Tarih ve Coğrafya Fakültesinin 3. sınıfından ayrıldı. "Sümerbank Marşı" yarışmasında birincilik ödülü kazandı. Bu marş daha sonra Erol Sayan tarafından bestelendi.

"Erzurum dağları kar ile boran" adlı uzun havanın ikinci dörtlüğündeki:

*Gurbet sarmış dört yanımlı teline,
Yaslı yaslı bayram yaptım elinen,
Göz göz oldu yaralarım, dilinen,
Yaramı sarmaya derman bulamim.*

sözleri, şairimizin "Gelemim" adlı şiirinden alınmış olup, anonim gibi değerlendirilmiş ve şairimize telif ücreti bile ödenmemiştir.

1990 yılında emekli oldu. Evli ve iki çocuk sahibidir. Halen İstanbul'da yaşamını sürdürmekte olup, resim ve şiir çalışmaları yapmaktadır.

İlk şiiri 1942 yılında "Köye Doğru" dergisinde ve ilk kitabı da 1960 yılında Arapgir Postası'na yayımlandı. "Beklediğim Kuşlar" adını verdiği bu ilk kitabı bir büyük güldesteydi. Üstad daha sonraları şiirle birlikte resimle de uğraştı. Klasik ve modern tarzlarda sayısız tabloları mevcuttur.

Beklediğim Kuşlar adlı kitabı o yıllarda edebiyat dünyasına sessizce girdi ve o sessizlik devam etti gitti. Bu konuda yazarın kendi ifadesi şöyle idi: "1960 yılında bir demet kır çiçe-

ği bıraktım dağ başına, kimsenin haberi olmadan alıp götürdü rüzgarlar, o günlerin kara bulutları arasında uçup gitti kimse duymadan".

Bu kitabı iki bölümde görmek mümkündür. İlk bölümü serbest şiirler, ikinci bölümü ise hece vezinli şiirlerden oluşmuştur. Sonunda da Yaslı Türküler bölümüyle kitap tamamlanmaktadır.

Şair tavır olarak, bazen Yunus'un aşkı ile sever, bazen Karacaoğlan gibi sitemler eder, bazen dağ başlarında yalnız tek bir ağaç, bazen Fırat boylarında açan çiğdemdir. Bazen yaslı bir çocuk olup İstanbul'a gider, bazen köyüne hasret çeken garip bir köy çocuğu olur. Bazen kır ata biner şaha kalkar, bazen sessiz sakın garip bir köylü olur kendi karanlığı içinde. Bazen ufukları doldurur Kernek'te bal olur:

*Karlıkta balın olam,
Kernekte yolun olam,
Al Tohma'ya at beni,
Bir kuru dalın olam.*

Bazen Toros dağlarında türkü, bazen ufuklarda batan akşam güneşidir:

*Ben kırk ikindi yağmurlarında,
Toprağa sızan bir damlayım.
Toros dağlarında türkü,
Arapgir'de akan çayım.*

*Karlı dağlarda buz gibi,
Güneyde sınımsıcağım.
O tarlalarda beşiğim kaldı
Yıldızlarda salıncağım.
Her akşam kana kesince ufuklar
Yeniden alevlenir ocağım.
Hasadı bol gökyüzünün,
Hep bayrak dolu kucağım.*

Şairin Malatya'ya özlemi de çoğu şiirlerinde kendini gösterir.

*Gül yetirdim Kernek aldı götürdü
Götürdü de gurbet elde bitirdi
Hasretliğin yüreğime oturdu.
Duman duman Beydağı'dır başımız;
Çatladı hasretten sabır taşımız.*

....
*Bu hasretlik Beydağı'ndan uludur
Pınarbaşı türkülerle doludur
Yapış yapış elim mişmiş, baldır.
Duman duman Beydağı'dır başımız;
Horata'yi geçti gözde yaşımız.*

Göge nasıl merdiven kuruyor bakın "Sizinle" isimli şiirinde:

*Gerdim antenlerimi,
Seslere şaşıyorum.
Isıtın ellerimi,
Isıtın üşüyorum...*

....
*Gam ile hazzı kardım,
Zamandan öte vardım,
Göge merdiven kurdum;
Ay'la sevişiyorum.
Doğmamış çocuklarım,
Dalda, garip kuşlarım,
Uzaktaki dostlarım,
Sizinle yaşıyorum.*

İstanbul'a nasıl gider bir Anadolu çocuğu,
İstanbul'a nasıl hasret duyar:

*Sana gelsem İstanbul,
Bir garip çocuğum yaslı, kimsesiz.
Fırtınadan sonraki deniz, misali,
Kendi karanlığım içinde sessiz.*

....
*Aç kollarını anacım.
Avut gönlümü yaslıyım.
Anlamıyor musun, sana muhtacım?
Karslı, Erzurumlu, Sivaslıyım.*

*Ben, Toros dağlarının çocuğu,
Liyme, liyme gömleğim, nasırlı ellerim.
Bin kile buğday verir toprakta,
Bir damla terim.*

....
*Sana gelsem İstanbul,
Uzat kollarını sevgili yar.
Sonsuz yeşillikler içinde,
Sendedir bitmeyen bahar.*

Doğulu bir kızı kim bu kadar güzel tarif eder. Kim bu kadar içten bekler "Doğulu Kız"ı, kim bu kadar zahmetle deler dağları Ferhat gibi;

*Bir kız tanıdım zamanla,
Çınar dalları gibi uluydu,
Allığı yüzünde şafakların,
Kendisi Doğuluydu.*

....
*Bir deli nehirdi, içilmez, acı suydu,
Alnının çizgisinden okudum,
Kendisi Doğuluydu.
Saçlarında dağ çiçeklerinin kokusu,
Elleri deniz, elleri yosun,
Bir destan gibi yazılmış,
Bir destan gibi okunsun...*

....
*Tüm arzulardan soyunuk,
Tüm insanların ortasında yapayalnız,
Unutulmuşluğun acı türküsü dudaklarımda
Seni bekliyorum Doğulu kız...*

"Uğra bizim köye" şiirinde çok uzaklardan dostuna yazdığı mektubunda, oraya gitmişken kendi köyüne uğramasını da söyler:

*Uğra bizim köye uğra ne olur,
Ekin tarlasında yeller nicedir?
Pembe bulutlarda Güneş kaybolur,
Akşam serininde yollar nicedir?*

....

Kezban suya gider kendi halında,
Kırlangıç yuvada, arı balında,
Mevsimler değişir kaysı dalında,
Türlü çiçek veren dallar nice dir?

....

Bir haber ulaştır sürdüğüm demden,
Gözlerim bulutlu görmüyor nemden.
Fırat boylarında açan çiğdemden,
Sual et sazım, teller nice dir?

Bilmem, oralarda mevsim bahar mı?
Beni arzulayıp bekleyen var mı?
Çağırsam sesimi dostlar duyar mı?
Sarı fistanlılar, allar nice dir?

Bakın, Beklediğim Kuşlar kitabındaki Yas-
lı Türküler bölümünde ne diyor şair beş yaşın-
da yitirdiği yavrusu için:

Yıldızlar tarumar, kuşlar telaşlı
Irmaklar hareli, dağlarım yaslı,
Ben Kerem olalı göçmüş Han Aslı.
Uyan yavrum kır atını el alır,
Saadetimi gözyaşından sel alır.

....

Gün vurdukça ıslıl ıslıl kavaklar,
Annene yas oldu, telli duvaklar;
Solmuş bugün gül yaprağı dudaklar.
Uyan yavrum, kuşlar gelmiş bakışır,
Kara gözlerine ümit yakışır.

ve yine bir ağıt ile sürdürür yaslılığını tıpkı
Kağızman'lı Hıfzı gibi:

Boş kaldı evlerim, dertli kucağım,
Gel görün, gel artık, gel yavrucağım,
Kıyamete kadar mı ağlayacağım,
Ayrılık çok acı yolların hani?

Bir Karacaoğlan gibi sevgiliye sitemini,
pişmanlığını, sevgisini, hasretini “Dönesin”
şirinde şöyle dile getirmiştir:

Kuru dalda yaprak gibi sararıp
Bahar aylarında güze dönesin.
Göğsü delik deşik, teller kırılmış
Cahil ellerinde saza dönesin.

....

Mum misali yana yana bitesin,
Duman ola yoksul evde tütesin,
Büyüye de kötü güne yetesin,
Aşık yüreğinde köze dönesin.

....

Nedametın karanlığı içinde,
Senelerin gam yığını saçında,
Yalnız isen hak dünyaya göçünde,
Namerde el açma, bize dönesin.

Ergönül, Ağın'a ve köyüne olan hasretini,
özlemini ve sevdasını “Ağın Hasreti” adlı
şirinde şöyle dile getiriyor:

Adını kuşlara sorup beklesem
Ateşi yeniden yakan olur mu?
Bir güzel kokusun, bir demet çiçek
Seni saçlarına takan olur mu?

Issız bir yoldayım elimde küze
Bekle geleceğim belki bu güze
Bin yıl usanmadan bir nazlı yüze
Ben gibi sabırla bakan olur mu?

Dağların tahtımdır, bulutun tacım
Hayal lokman'ımsın, sen de ilacım
Hasretle göklere yükselir acım
Benden daha yüce çıkan olur mu?

Geceyi sılaya bağlayan benim
Susuz pınarlarda ağlayan benim
Yakan yıkan benim, çağlayan benim
Benden daha deli akan olur mu?

İkinci kitabı “Seher Yeli” 1996 yılında Kül-
tür Ajans Tanıtım Organizasyon Ltd. Şti. tara-
fından basılmıştır. Kültür Ajans Müdürü Hay-

rettin İvgin, Ergönül için duygularını “Şairimiz gerçek anlamda mütevazı bir gönül erbabıdır. Şiirlerini sakın, sabırlı bir ipekböceği gibi titizlikle örer Ergönül. İçindeki fırtınaları, tarifsiz kederleri, sevinç ve mutlulukları kendine özgü imajlar ve ahenkli deyişlerle bizlere duyurabilen başarılı bir şairimizdir” şeklinde dile getirmektedir.

Seher Yeli, gurbet, ayrılık, hasret, aşk, elem, memleket tutkusu, doğa ve insan sevgisi gibi beşeri duyguların bir güldestesidir. Şairin bu kitabı hakikaten seher yeli gibi, yaz sıcağında ferahlatıcı bir hava ile kucaklar sizleri adeta. Şairin kendi ifadesiyle; “Şimdi dileğim büyük bir kentin ortasına bıraktığım bir demet kır çiçeğini kimsenin haberi olmadan rüzgarlar alıp götürmesin”. İnşallah öyle olmayacaktır. Seher Yeli’nde serbest tarzda yazdığı Alıç Ağacı şiirinde yalnızlığı kim bu kadar anlamlı tarif edebilir. Bir yalnız ağaç, dağ başında Yunus’u gölgesinde uyutur. Karacaoğlan’ı, Emrah’ı gölgesinde konuk edip saz çaldırır, Kerem’leri, Pir Sultanlar’ı dinlendirir. O alıç ağacı su için rahmet bulutlarını nasıl bekler:

Ben bir alıç ağacıyım

Yüce dağ başında yalnız:

Yapraklarım karma karışık

Dallarım dosttan uzak.

Yunus gölgemde uyudu

Ve gölgemde uyandı aşık.

Ne yemişlerimin hesabını bilirim

Ne de bir şey beklerim

Gölgemde yatan çocuktan:

....

Bir alıç ağacıyım işte

Yüce dağ başında yalnız.

Pınarlara, sellere

Nehirlere seslenirim

“Bir damla su” diye.

Elbet gelecek bir gün

Rahmet bulutları ak

Gökler gönüller dolusu.

Kendilerinin bende çok emeği vardır. Kendisine minnet borçluyum. 1955-57 liseli yıllarımda edebiyat hocamız Ateşoğlu’ndan 10 almamın sırrı kendileri idi.

Daha sonra aramıza ayrılık girmişti. Bir garip olarak eğitimim için Dadaşlar diyarında idim. Kendisine o zaman şöyle seslenmiştim:

Yıllar yılı çektiğim hasret,

İçime dert oldu abi, dert.

Talim yanığı esmere döndüm,

Dostlar yüzümü tanımaz oldu.

Tren sesleri gelir Sarsap’tan,

İçimden bir kaybın acısını duyarım.

Yalnızlığım, sensizliğim, hasretliğim,

Demek hepsi, hepsi yanlış hesaptan.

Değerli üstadımız, 1 Temmuz 2004 tarihinde Malatya Ağın Derneği’nde hemşehrilerimizle bir araya geldiler. Kalabalık ve coşkulu bir topluluğun izlediği toplantıda; Neslihan Şener, Meltem Şener, Murat Kamış, Emine Ünal ve Neriman Samsunlu, Ergönül’ün bazı şiirlerini dinleyicilere sundular.

Daha sonra kürsüye gelen Mehmet Ergönül abimiz, her iki kitabından seçtiği şiirlerin yanı sıra hiç duymadığımız ve de hiçbir yerde yayımlanmamış şiirlerini, klarnetle fon müziği eşliğinde okudu.

Dinleyenleri duygulandıran ve büyük haz duymalarını sağlayan bu şiir dinletisi, alkışlarla son buldu.

Satırlarıma burada son verirken, kendisine Allah’tan uzun ömürler diler, üçüncü kitabını bekleriz.

TURNALAR

Hüsnü AYDOĞMUŞ

Eşim rahmetli Saliha'ya

Ol güzel kakülleri, canlı mıdır, şen midir
Gül cemali dargın yahutta gülşen midir
Hatırı hayali ben mi, yoksam ki eller midir
Bir dahi uğrayın, vefakârın yanına.

Yabanlar değmesin sırma saçın teline
Hasretlik ebedi, selam söylen yârime
O bir hatıramdı, bir uğrayın iline
Ayrılmasın benden, ben gelirim yanına.

Kapalı yollarım, ora uzak, ben yorgun
Bünyem ise zayıf takatim yok, hep durgun
Hüsnü cemal soldu, dünyalar bana dargın
Menzile yaklaştım, deva yok dermanıma.

Kaçırdım ceylanımı gayrı gitti, ağlarım
Kimden kimi soram, ben karalar bağlarım
Geçen, ne şen idi, ne güzeldi çağlarım
Benden selam edin cefakâr sultanıma.

Belki de bihaber, o tatlı uykusunda
Buralardan gitti, kimlerin dünyasında
Ben onsuz hastayım, her günüm rüyasında
Nolursunuz turnalar, uğrayın Sultanıma.

MÜFETTİŞ GELİYOR

M. Cavit ALPASLAN

Pınarlı köyünden Öğretmen Mustafa Özbek iki öğrenciyle haber göndermiş. Müfettiş bir gün sonra kendilerine gelecek, ondan sonra da bizim köyde olması gerektiğini bildirmiş. O yıllarda müfettişler çok tantanalı karşılanırdı. Öğretmenler hazırlıksız olmasın diye birbirlerine haber verirlerdi. Bizim hiç eksikimiz yoktu. Planlarımız tamam, kayıtlarımız eksiksizdi. Kütük defterlerini de yenilemiştim. Okul badanalı, zaman ve tarih şeritleri, kitaplık, kooperatif her şey mükemmeldi. Cumhuriyet Bayramı'nda AYŞE PINARI isimli Kurtuluş Savaşı'nı anlatan bir de oyun sahnelemiştik. Leman'ın hazırladığı rontlar ve şarkılarla oyunumuz çok beğeni kazanmıştı. İzzetlihamdan sıralarımız kırılmıştı ya, ona da katlandık.

Havalar çok soğuktu ve kar yağıyordu. Öğrencilerimizin ellerinde getirdikleri odun ve tezeklerle okulumuzu ısıtıyoruz. Dersanelerin taabanları tahta olduğundan çocukların ıslak ayakları üşümüyor. Hatta çokları erken gelip çoraplarını sobada kurutuyorlar.

Müfettiş, Pınarlı köyünün bekçisiyle geldi. Kır bir ata binmişti. Paltosu, şapkası karlar içindeydi. Kocaman gövdesi paltosuyla daha da heybetli görüntüdeydi. Hele o, çalım... Tüm dağları o yaratmıştı. Gogol'un Müfettiş'i bunun yanında solda sıfır kalırdı. Koşup hoş geldiniz dedim, yüzüme bakmadan lütfen elimi sıktı. Leman ve Z. Öğretmen de geldiler, onlara da aynı davranışta bulundu. Z. Öğretmen'i görmeliydiniz eğiliyor, kırılıyor, nasıl küçülüyordu. İğrenç bir davranış. Öğretmen odasına aldık. Sobayı yakıp hazırlamıştık. Isındı, paltosunu çıkardı, çantasından gerekli eşyalarını aldı. Hiç gülümsemiyor, sorularımıza iltifatlarımıza tek kelimelerle lütfen yanıt veriyordu. Bu arada köy muhtarıyla, ihtiyar heyeti de geldiler. Sevgili müfettişimiz onlarla ilgilendi, Hatta "Ben demokrat H. F." diye kendini tanıttı. O, köyümüzün DP'li olduğunu öğrenmiş gelmeden önce.

Çok garipsemiştim bu davranışını. Kendisi de devlet memuruydu. Sonradan arkadaşlarımız

söyledi, CHP'ye oy veren köylerde de Halk Partili olduğunu söylüyormuş. Dinlenip, yarın teftişimizi yapacağını söyledi. Muhtar ve ihtiyar heyeti müfettişi alıp köy odasına götürdüler. Derslerimizi tamamladıktan sonra biz de gittik. Oda da soba yanıyor, bir döşek sermişler sedire, kurulmuş oturuyor, ağır ağır tane tane konuşarak köylülere bir şeyler anlatıyordu. Böyle bir davranışla kendisinin çok önemli bir kişi olduğunu da kanıtlamış oluyordu. Bu köyün büyük ağalarından (köyde oturan ağaların ağabeyleri) Hacı Kaya isimli biri Elazığ'da oturuyordu. Hacı Kaya gerçekten Elazığ'da isim yapmış biriydi. Vali ve ileri gelen vilayet erkânıyla içli dışlı olduğu söyleniyordu ki doğrudu da. Onu uzaktan ben de görmüştüm. Stalin gibi giyim kuşamı ve pos bıyığı vardı. Koca gövdesiyle ana caddelerde yürürken herkes saygı gösterirdi O'na... Hemen şunu da söylemem gerekir ki Fırat'ın her iki yakasının da oluşturduğu havzanın bölgesel adı İzolu'dur. İzolu Aşiretleri Doğu Anadolu'nun birçok yerlerinde mekan kurmuş kimileri Türk kimileri de Kürt kimlikleriyle yaşamlarını sürdürmektedir. Hacı Kaya ve köydeki kardeşleri İzolu Ağalarının son kalıntılarıdır. Bizim müfettiş de Hacı Beyin selamını getirdiğini ve onunla yakınlığını anlatıyordu köylülere. Böylece kendisinin de çok önemli bir kişi olduğunu kanıtlamış oluyordu.

Z. Öğretmen, Fırat kıyısında gezinip balık tutmayı önerdi. Hep birlikte çıktık. Fırat, azgını azgın foşurdayarak akıyor, kaya diplerinde gömgök rengiyle girdap yapıyordu. Öğretmen hazırlıklıydı. Birkaç tane dinamit lokumu almış daha önceden. Kendisi de Tunceli'nin Murat ırmağı kıyısında bir köylü olduğundan dinamit atmayı da biliyordu.

Yanında köyün yağız gençlerinden iki kişi de getirmişti. Bir kayanın dibinde dinamitleri attı. Suyun yüzü kocaman balıklarla doldu. Ama onları alamıyorduk. Gençleri suya girmeye teşvik ettiyse de kimse cesaret edemedi. Hem çok soğuk hem de çok derin ve girdaplıydı su. Kendisi yiğitlik gösterisiyle soyunmaya koyuldu, onu da

köylüler ve müfettiş engellediler. Balıklar göz göre göre suda akıp gittiler, biz de üşüdüğümüzle kaldık.

Akşam muhtar Paşo'nun evinde toplandı. Yemekten sonra imamın da olduğu hayli kalabalık bir grup toplanmıştı. Kürtçe konuşuyorlardı. Müfettiş de bu konuşmalardan anlıyor ve de katılıyordu. Beni hedef alan konuşmalar olduğunu anlamıştım. Sonra müfettiş, Türkçe olarak konuşmaları aktardı. Şeyhe küfrediyormuşum, evimdeki köpeğe şeyhin adını vermişim... Böyle bir şeyi ilk defa duyduğumu, köpeğimizin de olmadığını söyledim. İmamla birlikte, akrabası olan Ömer'i, Bayrik yemin ederek, söylenenleri duyduklarını söylediler. Z. Öğretmen kasım kasım kasılıyordu.

Ömer mahkemelerde paralı yalancı tanıklık yapıyormuş. Daha sonraları hem köylülerden hem de ilçedeki memurlar söylemişti bunları bana. Tabii Cumali bu konuda da beni destekledi. Onun desteği çok önemliydi benim için. Şeyhin köydeki temsilcisi oydu hem de karısı şeyhin akrabasıydı ve de güvenilir kişiliği vardı. Sonradan her şey meydana çıkmıştı. Bir gün İmam'a niçin düşmanınızдың, din yıkılmazsa düşman yıkılmaz" dedi. İşte köydeki din anlayışı ve de din adamlarının yapısı. Ertesi gün teftişler başladı. Z'nin çocukları hariç bizim çocuklar ateş gibiydiler. Diğer sınıfların teftişlerinde neler olduğunu ancak onların anlattığı şekliyle biliyorum. Benim sınıfta ilginç olaylar oldu. Müfettiş, çocukların genel durumunu çok iyi bulunca sevinmedi. İlla ki başarısızlık istiyordu. Bilmece gibi sorular sormaya başladı. Örneğin bir matematik probleminde pamuğun metresinin para olarak hesabını sordu. 4. sınıftaki Ayşe Gezek sonucu zihninden hesap edip söyledi. Müfettiş:

- Eşek... Pamuk metreyle satılır mı? diye onu azarladı.

Ayşe, yerinden kalkıp eliyle müfettişin gömleğini tutarak:

- Bu pamuk değil mi? dedi.

Bu kez başka sorular sormaya başladı. Necati Çetinkaya, tahtaya kalkmıştı. Onu sıkıştırıyor du müfettişimiz. Necati pes etmiyordu. Müfettiş:

- Amerika kaçta ve kim tarafından bulundu, dedi?

Necati:

- Amerika'ya ilk ayak basanlar 11. asırda Norveçli Kızıl Eriklerdir, dedi.

Müfettiş, konuşmasını bitirmeden "otur" diye azarlayınca, çocuk, küçücük bünyesiyle karşısına geçip dikleşti. Ve hemen kitaplıktan bir kitap getirip açtı, okudu.

- Öğretmenimizin bu kitabında böyle yazıyor, dedi.

Müfettiş sustu, utandı mı bilmiyorum? Planlarımı inceledi. Planlarda coğrafya terimlerini Fırat kenarında tanıttığımı göstermişim. Onu tenkit etmeye başladı. Oysa ki kocaman nehrin adası, yarımadası, koyları vardı. Ona göre sınıfta tepsi içinde toprak getirip orda bunları gösterebilmişim. Ne kitaplığa, ne bahçede kum havuzunda yaptığımız kıtalar haritasına, ne de kooperatife hiç ilgi göstermedi.

O gün akşam olmuştu. Kar yağıyordu tipide yola çıkmak istemedi. Köy odasında toplandı. Bu kez kendisi politikadan konuşmaya başladı. O yıllar Kürt kökenli vatandaşlarımızın Kürtçülük yaptığına hiç tanık olmamıştım. Müfettişimiz Kürtçülük propagandasına başlamıştı. Menderes'in Kürtleri dışladığını, Kürtlerin birleşmesi gerektiğini anlatıp sözü İran'daki Tudeh partisine getirdi. Türkiye'deki Kürt liderinin Palu'nun Karabegan beldesinde toplanarak İran'daki Tudeh partisiyle birleşme kararı aldıklarını söyledi ve destek istedi. Köylüler hemen tepki gösterdiler.

Beyefendi; bizim çocuklarımız askerde çavuş olabiliyorlar, biz gidip Adana'da, İstanbul'da çalışabiliyoruz, kimse bize Kürtsün demiyor. Bak devlet bize okul da yaptırdı, çocuklarımız yatılı okullarda da okuyabiliyorlar.

Müfettiş neye uğradığını şaşırды.

Ben günlük gazeteleri okuyorum. Cumhuriyet gazetesine İstanbul'dan abone olmuşum, haftada iki kez posta treniyle istasyona geliyordu gazetelerim. Şehre giden köylülere de günlük gazete ısmarlıyordum. Politikayı ve aktüaliteyi iyi izleyebildiğim için olayı hemen kavradım. Bir iki soru sordum. İran'da o yıllar Barzaniler isyan etmişlerdi. Onları Ruslar destekliyorlardı. Türkiye de İran gibi bölünsün mü? dedim, pek yanıt veremedi. Ertesi gün apar topar kalkıp gitti. Muhtar, müfettişin bu konuşmasını kaymakama anlatmış, kaymakam da bana sordu doğruladım.

Müfettiş iki ay içinde başka yere atandı.

ÖNCEKİ AŞAĞI YABANLI

Mevlüt ÖKSÜZOĞLU

Ağın'ın hemen hemen en güzel ve tarım açısından en verimli topraklarının bulunduğu Aşağı Yabanlı köyü, ne yazık ki Keban Baraj gölünün suları altında kaldı.

Deyim yerindeyse, asırlık evlerimizin, bağ-bahçelerimizin, atalarımıza ait mezarlarımızın ve anılarımızın üzerine sünger çekildi.

Eski Aşağı Yabanlı köyü harita üzerinden tamamen silindi.

Bizler, şimdi modern bir şekilde yeniden kurulmaya çalışılan köyümüzden, buruk gözlerle yüzlerce metre suyun altında kalan eski köy yerimize özlemle bakıyor, o günlere ait anılarımızı tazelemeye çalışıyoruz.

Şimdi dönelim o eski günlere ve eski Aşağı Yabanlı'nın köy meydanında, evlerinde, bağ-bahçelerinde beraberce dolaşalım ve çoğu rahmetli olan hemşehrilerimizi bir kez daha analım.

Keban Baraj sularının altında kalmadan önce 60 hane olan köyün nüfusu 200 civarında idi.

Bir yamaç eteğine kurulmuş olan köy, aşağı ve yukarı olmak üzere iki mahalle ve bir mezra idi. Mezrası Orta Yabanlı su altında kalmamıştır. Köyün diğer köylerle ve ilçelerle irtibatını sağlayan 5 çıkış yönü vardı. Batı yönünden Venk, Hastek, Andiri ve Ağın'a, doğu yönünden Orta Yabanlı, Yukarı Yabanlı, Onar ve Arapgir'e, kuzey yönünden Modanlı, Şihlar, Gemuhlu, Ağdanut'a, kuzeybatı yönünden Nimiri, Bayındır, Denizli ve Keban'a, güney yönünden de Eciüzlü, Küzne, Havna, Bademli, Pul ve Eğin'e gidilirdi.

Köylünün en geniş araziye sahip olduğu Komundüzü, Eskipeğler ve Deve Yatağında tahıl ekilirdi. Bu araziler susuz ve verim çok düşüktü. Kızılyokuşu ise meşelikti.

Sulu araziler ise yukarıda Yulangazi ve Arapgirli Şevket Çobanoğlu'nun değirmeninden başlayıp Arapgir çayının iki yakasında devam ederek Yukarı Bahçe, Kamburun Çiftliği, Ömer'in Gölü, Kozakaya, Anakızın Bağı, Su Alacağı, Karşı Bahçe, Tatlının Değirmeni, Aşağı Bahçe ve Kalaycılar'ın değirmeninde son bulurdu. Değirmenlere su vermek ve arazilerin sulanması için çay boyunca dört adet bent vardı. Ayrıca çay kenarında olup da bent suyunun ulaşmadığı araziler için Celal Üçer'in, Nazım Aktaş'ın ve Ekrem Murat'ın su dolapları vardı. Bu dolaplara Vita tenekeleri bağlıydı. Suyun akar yönünde dolap döndükçe ağaçtan yapılmış oluklara su dö-

külür ve bu suyla araziler sulanırdı.

1960 yılına kadar köyde pirinç ve ipek böceği de üretilirdi. Sıtma hastalığına sebep olduğu gerekçesiyle pirinç ekimi yasaklandı. Dut ağacının çok olması sebebiyle ipekböcekçiliği iyi bir gelir kaynağıydı. Kozaları Ağın'da Belediye Başkanı Ekrem İspir'e ve Bocikcigilin Hüseyin Özkul'a satardık. Köylüler daha sonra bu işi de bıraktı.

Çay boyunca; kavak ve meyvenin yanında hayvan yemi olarak yonca da önemli bir yer alırdı. Köyün çok eskiden beri en önemli geçim kaynağı sebzeçilikti. Domates, biber, patlıcan ve salatalık yetiştirilir ve Arapgir, Ağın, Eğin, Elazığ, Malatya ve köylerinde satılırdı.

Ekonomik durumu daha zayıf olanların bir çift öküzü, bir eşiği, ineği, koyunu ve keçisi vardı. Durumu daha iyi olanlar iki çift öküz ve bir de at beslerlerdi. At ve eşekler günlük işlerin yanında sebze satmakta çok işe yarardı. Çünkü o zamanlar araba yolu da, araba da yoktu. Köylüler gece saat 2-3 sularında atları ve eşekleri sebzelerle yükler, köyün dört bir yanından yollara düşerlerdi. Bu yaz süresince devam ederdi.

Keban Barajı'nın sularının toplanma süresi olan geçiş döneminde, köylülerin avukatı Cevdet Özdem, daha fazla sebze yetiştirmek için su motorları alınması için köylüleri bilgilendirdi ve yardım etti. Bu esnada köyün stabilize yolları da yapılmıştı, köyün kazancı gözle görülür bir şekilde arttı. Her gün 4-5 kamyon köyden sebze yükleyerek Elazığ, Malatya haline götürüyorlardı. Zaten Yabanlı'nın biberi ve domatesi meşhurdur ve bizim sebzeler hallere girince başka sebzelere kimse müşteri olmazdı. Öncelikle Yabanlı'nın sebzeleri satılırdı. Ağın, Arapgir ve çevresi köyler de bunu çok iyi bilirlerdi. Yabanlı sebzelerinin tek rakibi Eğin'in Çit köyüydü.

Keban Barajı sularının altında kalan köylerden en çok mağdur olan ve zarar gören Aşağı Yabanlı köyü oldu. Çünkü sulu ve verimli arazilerin tümü sular altında kaldı. Herkes endişeye kapıldı ve büyük bir panik yaşandı.

Köyün bir yamaçta kurulduğunu daha önce ifade etmiştik. Köyün en alt tarafındaki Abdulvahap Topaloğlu, iki oğlu Hilmi ve Talip'le birlikte İstanbul'a göç etti. Abdul Dayı daha sonra Selamlı'da vefat etti. Cemal Özdem köyde vefat etti. Oğlu Şaban İstanbul'a gitti, orada öldü. Küçük oğlu Şerif Elazığ'a yerleşti. Ferit Genç Selam-

lı'da vefat etti. Oğlu Salih Arapgir'e yerleşti. Kamil Yalçın Bursa'da vefat etti. Oğlu Mahmut Ankara'ya, Mustafa Hatay'a yerleşti. Hüseyin Öksüzöğlu Ağın'a yerleşti, Vahşen'de vefat etti. Oğlu Hasan Elazığ'a, Mevlüt Ankara'ya, Nail Bursa'ya yerleşti. Ziya Genç Selamlı'da vefat etti. Oğlu Mehmet İstanbul'a, Hazmi Kütahya'ya, Ahmet İstanbul'a, Mustafa da Eskişehir'e yerleşti. Mehmet Yalçın oğlu Nazmi ile birlikte, Mehmet Murat oğlu Şevket ile birlikte, Turan Tatlı oğlu Hamdi ve Halil ile birlikte İzmir'e yerleşti, daha sonra İzmir'de vefat etti. Köyün çocuklarına dini bilgileri veren, duaları öğreten, Kuran-ı Kerim okutan aydın bir kişi olan köyün hocası Gül Efendi Gül köyde vefat etti. Kendisinden sonra yine köyün hocalığını yapan büyük oğlu Ezem Hoca İstanbul'a yerleşti ve orada vefat etti. Diğer oğulları Kenan ve Şerif de İstanbul'a yerleştiler. Kenan Dayı da vefat etti.

Bu aileden Hüseyin Gül'ün üzerinde biraz durmak istiyorum. Köyde ilk okuyan ve öğretmen olan Hüseyin Gül, köydeki çocukların ortaokula, öğretmen okullarına, liselere gitmelerine çok çaba göstermiş ve yardımcı olmuş, örnek bir öğretmendir. Bu konuda rahmetli babamla olan bir anımı da anlatmadan geçemeyeceğim. Düğün zamanı, Ezem Hoca harmanda düğün sürüyor. Oğlu Hüseyin abi de sakızın dibinde oturuyordu. Ben de babamla birlikte bizim harmanda düğün sürüyorduk. Babam bana onları göstererek "Okursan Hüseyin gibi gölgede sakızın dibinde yatarsın, okumazsan Ezem Hoca gibi tığın etrafında döne döne düğün sürersin" dedi.

Ekrem Murat ve oğlu Gafur Elazığ'a yerleştiler. Ekrem Dayı Elazığ'da vefat etti. Eyüp İnan köyde vefat etti. Oğlu Mevlüt Arapgir'e yerleşti ve orada vefat etti. Nazım Aktaş köyde vefat etti. Oğlu Celal İzmir'e yerleşti, orada vefat etti. Diğer oğlu halen Yabancı'da oturuyor. Mehmet Türkoğlu köyde vefat etti. Oğlu Fikri İzmir'e, diğer oğlu Raif Arapgir'e yerleşti. Şerif Türker İzmir'de vefat etti. Şaban Türker köyde vefat etti. Oğlu Muzaffer Ağın'a yerleşti. Havnalı Mehmet Dayı köyde vefat etti. Oğlu Cevat Arapgir'e yerleşti. Recep Gencer oğulları Ahmet ve Hamit ile birlikte İzmir'e, diğer oğlu Zeki Almanya'ya (Münih) yerleşti. Recep Dayı İzmir'de vefat etti. Celal

Üçer köyde vefat etti. Oğulları Arif, Sezai, Eğah, Şerif, Şadi ve Tuncel ile birlikte İzmir'e yerleştiler. Sezai daha sonra İzmir'de vefat etti. Halim Demirel köyde, oğlu Selahattin İstanbul'da vefat etti. Diğer oğlu Numan Malatya'ya yerleşti. Asım Türkoğlu, oğlu Mehmet ile birlikte İzmir'e göç etti. Diğer oğlu Eşref Arapgir'e yerleşti. Asım Dayı İzmir'de vefat etti. Mahmut Üçer köyde kaldı, köyü bekledi, tek başına köyde yaşadı. 2000 yılında köyde vefat etti. Bütün köylüler ona şükran borçluyuz. Esat Dayı oğlu Neco, Mustafa ve İsmet ile birlikte İzmir'e yerleşti, daha sonra İzmir'de vefat etti.

Besim dayı köyün çobanıydı, köyde vefat etti. Oğlu Sırrı İstanbul'a yerleşti. Mehmet Gençer oğulları Galip ve Şükrü ile birlikte İzmir'e yerleşti. Sonra İzmir'de vefat etti. Rıza Genç Selamlı'ya yerleşti ve orada vefat etti. Oğulları Nihat Elazığ'a, Abidin Malatya'ya, Yusuf, Süleyman, Ümrân, Mehmet İstanbul'a yerleştiler...

Bunları uzun uzun anlatmamın sebebi, Keban Barajı suları altında kalan ve en çok mağdur olan köylülerin ileride; değirmenci Ezinoğlu'nun, değirmenci Ağınlı Topal Mustafa'nın paçaçlarını, su nöbeti yüzünden Esat Dayının komşusunun kulağını ısırmasını, Gafur Murat'ın ağıldan kendi keçisini çalıp köydeki delikanlıları kavurma yapıp yedikten sonra ailesine 3 gün keçi aratmasını, Hüseyin Dayının şanişirinde 61 oyununu, Gınalı Mehmet'in Peküsülü Dursun'la at cambazlığını. Arif Üçer'in oturma odasında sabaha kadar silahları yağlamasını hatırlamak ve tarihe kayıt düşmek içindir.

UNUTMAK YOK

Pablo NERUDA

Nerelerdeydin diye sorarsan
«Hep eskisi gibi», diyeceğim.
Toprağı örten taşlardan söz edeceğim,
sürdükçe kendini harcayan ırmaktan;
ben yalnız kuşların yitirdiklerini bilirim,
gerilerde kalan denizi bilirim, bir de ağlayan ablamı.
Neden ayrı adlarla anılıyor ülkeler, neden günler
yeni günleri izliyor? Neden koyu bir gece
birikiyor ağızda? Neden ölümler?
Nereden geliyorsun diye sorarsan bölük pörçük kelimelerle
konuşmak zorundayım,
ağzı zehir gibi yakan araçlarla,
çoğu çürümeye yüz tutmuş hayvanlarla
ve avutamadığım yüreğimle.

Andaç değil yanımızda götürdüklerimiz
unutuştaki uyuklayan sarımsı kumru değil,
yaşlarla kaplı yüzler,
boğazımıza yapışan eller
ve yapraklardan sıyrılan şey;
aşınmış bir günün karanlığı
acıyı kanımızda tatmış bir günün.

İşte menekşeler, işte kırlangıçlar
bize sevinç veren ne varsa,
geçici ve küçük duyarlıkların
yanyana görüldüğü süslü kartpostallarda.
Ama bu sınırın ötesine geçmeyelim,
dişlemeyelim sessizliğin çevresindeki kabuğu,
ne karşılık vereceğimi bilemem:

öyle çok ki ölümler,
ve öyle çok ki güneşle yarılmış hendekler,
ve öyle çok ki gemilere vuran miğferler,
ve öyle çok ki öpüşlerle kilitli eller,
ve öyle çok ki unutmak istediklerim.

GANİ DAYI

İsmail BEYDEMİR

Tep'ten doğmuş güneşti
Tüm yaşamı datlu geçti,
Gıratayı yerleştirdi
Zurna yöremizden göçtü.

Gani dayı Gani dayı
Boş bıraktın bu dünyayı,
Sen, Dılo ve Çavuş yokken
Kim çalar ağır halayı.

Uysal, saygılı insandı
Folkloru yaşatan kandı,
Yer vermek için kalkınca
Traktörden düşüp, yandı.

Gani dayı Gani dayı
Boş bıraktın bu dünyayı,
Sen, Dılo ve Çavuş yokken
Kim çalar ağır halayı.

Hep adamları severdi
Binlerce genci everdi,
Yöremizin ezgileri
O'nun suyuyla göğçerdi.

Gani dayı Gani dayı
Boş bıraktın bu dünyayı,
Sen, Dılo ve Çavuş yokken
Kim çalar ağır halayı.

Gitti, gidenlerden oldu
BEYDEMİR'in gözü doldu,
Herkeş bu yolun yolcusu
O'da cennetini buldu.

Gani dayı Gani dayı
Boş bıraktın bu dünyayı,
Sen, Dılo ve Çavuş yokken
Kim çalar ağır halayı,

EĞİTİM SİSTEMİ VE ÖĞRENCİ BAŞARISIZLIĞI

Faik AĞIN

Eğitim sorunlarımız son günlerin konusu orta öğretimde okuyan öğrencilerin sınavlarda başarısız oluşunun nedenlerinin derinliklerine inilirse, 1980 yılından sonra uygulanan eğitim politikaları olduğunu görürüz. Konuyu anahatlarıyla açarsak:

1. Başarısız öğrencilere sık sık kurul hakkı çıkarıp başarısız olduğu halde mezun etmek,
2. Deneme ve araştırma gereği duymadan kredili sisteme geçmek,
3. Üniversite girişte ikinci basamak sınavının kaldırılması,
4. Son zamanlarda öğrencinin ilgi ve alakasını çeken şeylerin çokluğu,
5. Öğrencinin gelecek korkusu,

Bu sıraladığım nedenleri açacak olacak:

1. Başarısız öğrencilere sık sık kurul hakkı verilmesi: Bir ara öğrenci mağdur olmasın diye üniversiteyi kazanan öğrenciye öğretmenler kurulu kararı ile mezun olma hakkı tanındı; öğrenci de bunu fırsat bilip sözgelimi açık öğretimi tercih etti ve tercihini kazandı, kazanınca kurulda mezun edildi. İzmir'in çok başarılı ve isim yapmış liselerinden birinde matematik öğretmenliği yaptığım yıllarda sınavlarda boş kağıt veren bir öğrenciyle görüşmemde "Nasıl olsa mezun olacağım ne gerek var kendimi sıkmaya" diyerek yanıt verdi. Yine aynı okulda 1980-1987 yılları arasındaki son sınıfların başarısı hakkında bir incelemem oldu, şöyle ki: O yıllarda tıp fakültelerinin puanı yüksekti; bir sınıfın %50'si tıp fakültelerini diğer %50'si ise diğer fakülteleri kazanıyordu. Halbuki 1987 yılına gelindiğinde aynı okuldaki dağılım, sınıfın %50'si üniversiteleri kazanırken (buna açık öğretim dahil) diğerleri açıkta kalıyordu.

2. 1993-94 yıllarında kredili sisteme geçip yine başarısızlığı hazırlamak: Eskiden deneme liseleri vardı bazı okullar pilot lise olarak seçilir yeni uygulamalar orada uygulanırdı. Bu kredili sistem yurtta ki tüm liselerde uygulamaya konuldu ve sonu fiyasko ile neticelendi.

3. Üniversiteye girişte ikinci basamak sınavı kaldırıldı, sınavda sorulan sorular ilköğretim, lise 1 ve en fazla lise 2 konularının bir kısmını kapsar oldu. Dolayısı ile öğrenci sorulmayan konulara ağırlık vermedi, hatta lise son sınıfta okula devamsızlıktan rapor alarak sınıfta kalmama hileleri başladı ve bunun olumsuz bir yansıması da üniversitedeki eğitimde kendini gösterdi. Örneğin, geçmiş yıllarda lise son sınıfta okuduğu matematik bilgisiyle mühendislik bölümünde birinci sınıfta çok rahat ve başarılı bir dönem geçiren öğrenci şimdi lisedeki ağırlığı olan konuları görmediği için üniversitede sıkılıyor. Üniversitedeki hocası ise haklı olarak o konuları liseden bilmeleri gerektiğini düşünerek daha üst konulara geçiyor, arada boşluk olduğu için öğrenci yeni konuları anlayamıyor ve sıkıntı çekiyor.

4. Günümüzde öğrencilerin ilgisini çeken bilgisayar oyunları, internet kafeler, zararlı yayınlar gibi birçok olumsuzluğun mevcudiyeti de özellikle ilköğretim öğrencileri olmak üzere tüm öğrencilerin derslere ve okula olan ilgisini azaltıyor.

5. Öğrencinin gelecek korkusu: İşsizlik o kadar arttı ki öğrenci çok başarılı bir şekilde üniversiteyi bitiriyor, lisan biliyor, bilgisayar kullanmayı biliyor, lisans üstü eğitimini yapıyor, ancak maalesef iş bulamıyor. Bu durum lisedeki öğrencide gelecek korkusu ile başarısızlığa neden oluyor.

Bütün bu saydığım nedenler başarıyı etkiliyor. Üniversite girişte 32.000 öğrencinin, lise giriş sınavında da 64.000 (sıfır puan alan) %10 gibi bir rakamın ortaya çıkması eğitim sistemi ve gelecek açısından çok üzücü, düşünülmesi ve önlem alınmasını gerektiren bir konudur. Şu anda sınıf geçmek, sınıfta kalmaktan daha kolay hale gelmiştir. Hatta sınıfta kalmak olanaksızlaşmıştır. Örneğin lise giriş sınavındaki matematik ortalaması 1 (bir) soruya düşmüş, bu da gelecek açısından tehlikelidir. Süratle durumun üzerine gidileceğini umarım.

GÖTÜR BENİ AĞIN'IN DAĞLARINA

Celal YALÇIN

Sevdalarım var şu Ağın'ın
dağlarına
İfade edemiyorum şu sönük
satırlarla
Yüreğimde küllenmiş olsa da
Eski hatıralarda
Al götür beni
Ağın'ın dağlarına...

Ağın'ın çamurlu yollarında
Hayalim uçup gitti
uçurumlarda
Gelincik çiçekleri süs olmuş
Ağın'da tarlalara
Al götür beni
Ağın'ın dağlarına...

O toprak damlarda
Oturup bakardık yıldızlara
Sabah olunca
Akıttırdı gök suyunu
bağlara
Rahmetten yana
Cennetten bir parça
Al götür beni,
Ağın'ın dağlarına...

Anam, babam, eş, dost gittiler
Şimdi yoktur kimse
yanımda
Ben şimdi uzaklarda
Gurbetin havasında
Yeşil Ağın'da
Koysam başımı çayıra
Al götür beni
Ağın'ın dağlarına...

Ağın'ım için atar yüreğim
Tam orada
Yüzünü okşayan maziden gelen
rüzgarlara...
Osman başı, Hekamat
Üzerinde sarp kayalara
Al götür beni
Ağın'ın dağlarına...

Yalnızlığı koydum kalbime
Ve de aklıma
Götürdüm hayalimi Hekamat
yamaçlarına
Gelin gibi süslenmiş
O meyve ağaçlarına
Al götür beni
Ağın'ın dağlarına...

GANİ DAYI SAYGIYLA ANILDI

Yrd. Doç. Dr. İbrahim ÜNAL

Gani Dayı (Gani Ölmez), ölümünden 24 yıl sonra 20 Ağustos 2004 Cuma günü, Ağın Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu Kültür Merkezi'nde düzenlenen bir törenle anıldı. Ahmet Samur başkanlığında; Gürol Korkmaz, Vedat Karadağ'la beraberce organize ettiğimiz bu anma gecesinde, katılımın oldukça fazla olması kültürümüze ve değerlerimize olan bağlılığımızı bir kez daha pekiştirdi. Salonunda bulunan katılımcılar, zaman zaman maziye dalarak hüznüldü, zaman zaman coşkulu müzik eşliğinde neşelendiler. Slayt gösterisi ile yaptığım açılış konuşmasında Gani Dayı'nın kısa hayat hikayesinden, sanatsal ve kişisel özelliklerinden bahsettim. Bunun, özellikle kendisini tanımayan birçok insana fikir verdiğine inanıyorum. Daha sonra sahneyi alan yaklaşık 15 kişilik müzisyen grubu ve folklor ekibi, Ağın ve Eğin yöresine ait türküler söylediler ve yörede oynanan bazı oyunlardan örnekler sundular. Bu anma gecesine ilişkin benim için unutulmaz anlardan birisi de Gani Dayı'nın 50 yıllık klarnetinin bana hediye edilmesidir. Bu benim için büyük bir onurdur. Bu emaneti, orada da belirttiğim gibi ileride Ağın'da açılacak bir müzeye konulmak üzere saklayacağım.

Eğrisiyle doğrusuyla, eksiğiyle fazlasıyla, Ağın'daki kültür değişimini tartıştığımız son yıllarda, bu ve bunun gibi etkinliklerin yapılması öncelikle kültürümüze sahip çıktığımız anlamına gelmektedir. Ayrıca bu tip faaliyetler, birlik ve beraberliğimizi pekiştiren önemli unsurlardan biridir. Yüklendiğim misyon gereği bundan sonra da yöre kültürümüze zarar verecek her türlü gelişmenin karşısında olacağım. Aynı amaç doğrultusunda yaptığı çalışmalar ve halk oyunlarımızı yeni nesillere öğretmek için çaba harcayan Ahmet Samur ağabeyime de saygı ve muhabbetlerimi sunuyorum.

Gani Dayı kimdir?

Gani Dayı, 1902 yılında Arapgir'in Kuru (Tepte) köyünde dünyaya geldi. 3-4 yaşlarında iken babası Aslan Ölmez'in seferberlik emriyle doğu cephesine gitmesinden dolayı babasından ayrıldı ve bir daha kavuşamadı. Bir müddet sonra babasının Ruslar'a esir düştüğü, uzun yıllar Rusya'da yaşadığı ve bir daha da geri dönmediği bilinmektedir. Hayatı boyunca iki evlilik yapmış ve her iki eşinden de çocukları olmuştur. Sanat hayatı ağabeyi Mustafa Ölmez'den feyz alarak başlamıştır. O yıllarda yörede ulusal çalgımız olan zurna çalınmaktadır. Zurna ile sanat hayatına başlayan Gani Dayı, ağabeyi Mustafa Ölmez'in asker dönüşü klarnet icrasına başlaması ve beraber düğünlere gitmesiyle klarnet sanatçılığına başlamıştır. Mustafa Ölmez'in 35 yaşında tüberküloz hastalığına yenik düşerek vefatı, Gani Dayı'yı bu yolda yalnız bırakmıştır. Daha sonra sazını icra edebilmek için Arapgirli klarnetçi Hüseyin Çavuş'tan (o yıllarda yörede bulunan üç müslüman klarnetçiden biri) etkilenmiştir. Elbette daha sonra yörede aranılan bir icracı olmuş ve hayatını da hemen hemen müzisyenlik yaparak kazanmıştır (Fotoğraf: 1980 Temmuz'unda benim de bulunduğu Beyelmasi'nde yaptığı en son düğün olan sevgili ağabeyim Nejat Özbek'in düğününde çekilmiştir).

Sanatsal ve Kişisel Özellikleri:

• **İyi bir nefesti:** Klarinet icrasında bol nefes, uzun ve detone olmadan üfleme ilk ve önemli şarttır. Bu özellik Usta'nın en belirgin özelliği idi.

• **Mükemmel bir kulaktı:** Gani Dayı her ne kadar birilerinden feyz aldıysa da, o dönemlerde yörede bulunan hemen hemen en iyi icracıydı. Kulağı, ona detone olmadan üflemesini sağlamıştır. Zaman zaman elimize ulaşan arşivlerden, duyduğunu anında kulağına aldığını ve iyi derecede icra ettiğini görmekteyiz. Ayrıca, o dönemlerde bugünkü iletişim araçlarından sadece radyonun olduğunu biliyoruz. Öğrendiği repertuarının büyük kısmını radyodan öğrenmiş ve radyodan dinlediği Türk Müziği (Türk Halk Müziği&Türk Sanat Müziği) eserlerindeki koma seslerini (bir notanın dokuzda biri olan ses aralığı) bile iyi kulağı sayesinde algıladığı görülmektedir.

• **Kuvvetli yorumcu ve duyguyu sazına katabilirdi:** Bugün Türkiye'de pek çok icracı mevcuttur. Fakat bunlardan duygusunu sazına katabilen pek az insan vardır. Bu çok farklı bir özelliktir. Buna örnek olarak Arif Sağ gösterilebilir. Aynı şartlarda bağlamanın teline dokunan birçok bağlama sanatçısı arasında, Arif Sağ'ın bağlamasından çıkan duygu yüklü ses nasılsa, Gani Dayı'nın klarinetinden çıkan ses de öyle duygu yüklüydü. Bunda en küçük bir abartı yoktur. Zaten müzikle uğraşan insanların da dikkatini ve hayranlığını topladığı önemli nokta burasıdır. Bundan dolayıdır ki özellikle icra ettiği yöre uzun havalarını kimse taklit bile edemedi.

• **Öğretici ve motive ediciydi:** Herhangi bir konuda yardım isteyen birisini geri çevirmediği görülmemiştir. Elinden geldiği kadarıyla bildiklerini öğretmek için çaba harcamıştır. Bugün, oğlu Mustafa Ölmez ve yeğeni Burhan Ölmez üstat seviyede sazlardır ve icra temellerini Gani Dayı'dan öğrenmişlerdir. Bu

rada bir noktayı geçmemek gerekir. Bugün bu insanlar Gani Dayı'dan daha iyi icracıdır, fakat Gani Dayı'nın yaşadığı yıllar ve sahip olduğu imkanlar göz önüne alındığında karşılaştırmanın yanlış olacağı anlaşılmaktadır.

• **Alçak gönüllü ve mütevazı bir kişilikti:** Yaşadığı yıllar süresince hiçbir kimseyi incitmediği, kimsenin teklifini geri çevirmediği, her zaman yardımcı olmak için elinden geleni sarf ettiği hemen hemen herkes tarafından bilinmektedir.

• **Esnaftı:** Büyük Usta sanatını elbette para karşılığı yapmıştır. Ama biz biliyoruz ki, zengin-fakir her kesimin düğününe gitmiş ve zaman zaman para almadığı düğünler de olmuştur.

• **Saygındı:** Yukarıda saydığımız özellikler Usta'ya saygınlık kazandırmıştı. Öyle bir hal almıştı ki, düğünlerini Gani Dayı'nın yaptığı insanlar bunu bir ayrıcalık olarak görüyorlardı. Fotoğrafta (Em. Öğretmen Fahrettin Tözün'ün oğlu Hasan Tözün'ün düğününden) da gelin ve damatın önlerinde yürüyor olması bizim kültürümüze göre ne kadar saygın olduğunu göstermektedir. Bu özellik Türkiye'nin hiçbir yerinde yoktur. Yöremizde müzisyene gösterilen saygı ve verilen önemde, Gani Dayı'nın payı oldukça büyüktür. Eğer Ağın ve civarında bir düğün varsa ve aynı zamanda devlet protokolü de oradaysa, meydandaki iki sandalyeden biri devlet büyüğüne diğeri ise Gani Dayı'ya sunulurdu.

• **Gönülleri fethetmiş ve benimsenmişti:**

Fotoğraf, (Gani Dayı ve Gürol Korkmaz-Çit Çayı, 1978) yazın hasat zamanı yorgun bir şekilde evine geldikten sonra, dostlarının isteği üzerine bir eğlenceye gittiği ortamı resmetmektedir.

Bunun üzerine gönülleri nasıl fethettiği üzerine konuşulmaz sanırım. Benimsenmesi üzerine ise geçmişte yaşanmış bir olayı sizlerle paylaşmak yeterli izah olur kanaatindeyim.

Cennet-cehennem ve ahiret hayatı üzerine vaaz dinleyen Ağınlı bir amcamız, konuyu iyice dinledikten sonra birdenbire yanındakilere bir soru sorar. “Acaba Gani Dayı, Çavuş (davulcu) ve Dılo (kemancı Turan Gezer) cennete mi yoksa cehenneme mi gidecekler?” Orada bulunanlardan değişik yorumlar gelir ve içlerinden birisi “Öyle görünüyor ki bunlar cennete gidemeyecekler, çünkü içki masalarında müzik yapıyorlardı” deyince, Ağınlı amcamız aldığı cevaptan o kadar mutsuz olmuştur ki, buna karşılık “Desene onlar yoksa benim de orada olmamın bir anlamı yok” demiştir.

Burada bu amcamız aslında Gani Dayı’yı tanıyan bütün Ağınlıların duygularına tercüman olmuştur.

• **İyi bir aile reisi idi:** Ailesi ve eşiyle yaptığımız söyleşide, iyi bir aile reisi olduğu, olaylara sürekli olumlu yaklaştığı söylendi. Eşi, o kadar yıllık evlilik hayatlarında, kendisinden bir kez dahi incinmediğini dile getirdi. En sinirli anının ne zaman olduğunu sorduğumuzda ise, evde besledikleri hayvanların yiyeceklerinin ev halkının yemeğinden önce verilmediği zaman olduğunu söylediler. Bu da Usta’nın merhametinin ve hayvan sevgisinin had safhada olduğunu göstermektedir.

Günbatımı Aralık 1980’de gerçekleşti. Arapgir’deki bir düğünde bir kadına yer vermek için ayağa kalktığı sırada hareket eden traktörün romorkünden düşerek ağır bir şekilde yaralandı ve yaklaşık 15 gün sonra 19 Aralık 1980 günü arkasında birçok üzgün insan bırakarak hayatını kaybetti.

İsmail Beydemir’in de dediği gibi:

Gani Dayı Gani Dayı
Boş bıraktın bu dünyayı,
Sen, Dılo ve Çavuş yokken
Kim çalar ağır halayı.

Şu an Kuru köyü mezarlığındaki ebedi istirahatgahında yatmaktadır. Büyük Usta ve herkesin sevgilisi Gani Dayı’mızı saygı ve rahmetle anıyorum.

Ruhun şad, mekanın cennet olsun...

AĞIN'DA ÇIKAN BİR DERGİ

Av. Turgut İNAL

Ağın hangi ilin ilçesidir sorusuna kaçınız doğru yanıt verebilir bilemem ama, Ağın'da şimdiye dek aylık 2004 Haziran ayı dahil çıkarılan "Ağın Düşün ve Sanat Dergisi" sayısı 151'dir. Yani 14 yıldan beri Ağınlılar Ağın dergisini çıkarmaktadırlar.

Derginin içerisinde Server Tanilli'den başlayarak, Prof. Dr. Reşat Apak'a, Zeki Hafızoğulları'na değin çok sayıda düşün ve yazın adamının yazılarına yer verilmiştir. 32 sayfalık renkli kapaklı bu derginin sahipliğini Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği yapmakta, Sorumlu Yazı İşleri Müdürlüğünü de Altan İlter üstlenmektedir.

Şimdi Ağın nereden aklımıza geldi diyeceksiniz. Bu derginin Nisan ve Haziran sayılarında iki ayrı yazımız çıkmıştır. Yazılarımızı Ağınlılara ve Ağın Dergisi'ne göndermemizin nedeni, Hocamız, anıt milli eğitimcimiz Hilmi Ziya Apak'ın Ağınlı olması nedeniyledir. Beni arayanlar bu derginin eski sayılarını gönderince biz de onlara teşekkür yazısı göndermiştik. Eski aylarda da yazılarımız çıkmıştır. Şimdi dileğimiz 14 yıldan beri yayın yaşamını sürdüren bu derginin daha nice yıllar yaşamasıdır. İkinci dileğimiz bir üniversite ili olan Balıkesir'in ve ilçelerinin de böyle dergilerle gecikmeksizin kavuşmasıdır.

EGE'NİN İKİ DENİZ FENERİ

Ağın'da çıkan Ağın Düşün ve Sanat Dergisi'nin konu eden bir yazı yazmıştık. Ülkenin çeşitli yörelerindeki yayınlarından bahsederken Malatya'da çıkan Yorum Gazetesinden söz etmek istiyorum. Bu gazetede günlük köşe yazıları yazan Nalan Sakın adlı yazarın bize gönderdiği yazıların Haksızlıkların Vefalı Dostları, Uçurum Tabelası, Kutlarım Bu Zafer Sizin, Kasımpaşalı, Ege Denizi'nde İki Fener başlıkları taşıdığını görmekteyiz. Son derece sosyal içerikli bu yazılarda kadınlar, sosyal adaletten payını alamayan yurttaşlarımız konu edilmekte ve yaşanan haksızlıklar, adaletsizlikler, sıkıntılar ele alınmaktadır.

29 Haziran 2004 tarihinde Genç Düşün köşesinde Nalan Sakın'ın yazdığı yazıda Ege Denizi'nde İki Fener başlığı altında iki önemli kişi anlatılmaktadır. Bu fenerlerden birisi geçenlerde yi-

tirdiğimiz Ahmet Piriştina, diğeri ise geçtiğimiz aylarda Gömeç'te seçim kaybeden Belediye Başkanı Orhan Babayiğit'dir. Orhan Babayiğit ismine birçoğumuz yabancı değildir, ama onun medyaya bilgi vermeme konusundaki hassasiyeti gerçek kimliğinin duyurulmasını önlemiştir. Bu yazıda Babayiğit'in çalışmalarıyla Gömeç'in nasıl su yüzüne çıktığını çok daha iyi anlamaktayız. Gençler ve kadınlar için açtığı küp boyama, halk oyunları, resim, bağlama, yüzme kurslarının yanı sıra öğrencilerin başarılarının artması için yaptığı girişimler ve üniversite öğrencileri için yaptığı büyük hareketler ve katılımlar, turizm yatırımları ve hamleleri yazının iki paragrafında genişçe yer almış ve şimdi bu başarıları sergileyen seçimzede Orhan Babayiğit'in niçin seçimleri kaybettiğini anlayamadığını açıklamıştır. Çok yakından tanıdığımız ve kişiliğine hayran olduğumuz Başkan Babayiğit'in seçim kaybetmesini biz de anlamış değilizdir. İnsan kendi kendine bu ulusal iradenin hikmetinden sual olunmuyor diyor ve acaba seçimlere zaman zaman rüfailer mi karışıyor demekten de kendimizi alamıyoruz!..

SİİRTLİLERE SELAM...

Anadolu gazetecilerinden bahsederken son olarak Siirt Mücadele Gazetesi'nde çıkan küçük bir jest haberini bu yazıma koymak istiyorum.

Yıllar önce Siirtliler, İzmir Fuarı Göl Gazinosu'nda yaptıkları büyük bir gecede beni fahri hemşehri olarak ilan etmişlerdi. Bu güzelliği hiç unutmam. Siirt'e hep çağrılmışımdır. Bu sefer Siirt Mücadele Gazetesi verdiği haberin bir bölümünde "Balıkesir Eski Baro Başkanı, çekirdekten yetişme gazeteci, yazar dostu Av. Turgut İnal'ın iki kitabı daha çıktı" denilmekte, kitaplarımdan bahsedilerek okuyucularına önerilmektedir.

Balıkesir'den Siirtlilere sevgiler, selamlar ve teşekkürler.

HABERLER

• Ülkemizde faaliyet gösteren iki GSM operatörü; Aycell ve Aria'nın birleşmesiyle doğan Avea ilçemizde de hizmete girdi.

İlçemizde hizmet veren GSM operatörlerinden, Turkcell'in ardından hizmete giren Avea'nın ilçemiz ve civar köyleri dahilinde kullanımı vatandaşlarımızca memnuniyetle karşılandı.

• Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu Kültür Merkezi'nde kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan yöneticilere, her kademedeki memurlara ve ilçemizdeki esnaflara, ilimiz sivil savunma ekiplerince, deprem eğitimi ile ilgili seminer verildi.

• İlçemiz Sağlık Ocağı, sağlık hizmetlerinin daha iyi yürütülebilmesi için gerek görülen; Defibrilatör EKG isimli cihazı almanın mutluluğunu yaşıyor.

İlçemiz Kaymakamlığının katkıları ile Sağlık Ocağı'na kazanılan cihazın alınması, sağlık çalışanları ile vatandaşlar tarafından sevinçle karşılandı.

Defibrilatör EKG isimli cihazla, EKG kayıtları yapıldığı gibi, gerekli durumlarda asenkronize şoklama veya senkronize şoklama yapılabilecek.

Sağlık Ocağı'na alınan defibrilatör ile ilgili bir açıklama yapan İlçemiz Kaymakamı Erdinç FİLİZ; Ağın'da vatandaşlarımızın, sağlık hizmetlerinden duyduğu memnuniyeti daha üst noktalara çekebilmek için çalıştıklarını, alınan bu cihazın hastanın kalp grafiğinin izlenmesi amacıyla veya şok gereken durumlarda, hastanın duran kalbinin yeniden çalıştırılması amacıyla kullanılacağını ve sağlık hizmetlerine desteklerinin devam edeceğini belirtti.

• Ağın Sağlık Ocağı'nda yapılan iyileştirme çalışmaları tamamlandı ve yeni yüzü ile vatandaşlarımıza sağlık hizmeti vermeye başladı.

Mevcut binaya ek iki odanın yapılarak içleri fayansla döşendi, bir odanın iç tadilatı yapılarak, 4 yatak konulacak şekilde bir müşahade odası haline dönüştürüldü, içerideki kapılar yenilendi ve çatı tadilatı yapıldı, bahçedeki çevre düzenlemesinin yanı sıra poliklinik sayısı 1'den 2'ye çıkarıldı ve laboratuvar tesis edildi.

Yapılan tüm bu çalışmalar için, yaklaşık 44 milyar TL. harcama yapıldı.

• Ağın Bademli köyünden, Derneğimiz yönetim kurulu üyesi Sibel-Hasan Karatepe çiftinin 25 Ağustos 2004 tarihinde Zekai Tarih Burak Hastanesi'nde Emir adı verilen bir çocuğu dünyaya gelmiştir.

Karatepe çiftini katlar, Emir'e sağlıklar dileriz.

• Ağın Uzungil mahallesinden değerli hemşehrilerimiz Melahat - Osman Öztürk'ün kızları Özen ile Ali Burak Kurdak 2 Temmuz 2004 tarihinde Ataşehir, Taç spor kulübü - İstanbul'da yapılan bir törenle dünya evine girdiler.

Çiftleri kutlar, yaşam boyu mutluluklar dileriz.

• Ağın Beyelması köyünden değerli hemşehrilerimiz Sündüs - Mehmet Yılmaz'ın kızları Tuba ile Ayşe - Hüseyin Altınsoy'un oğulları Serdal, 15 Ağustos 2004 tarihinde

Ankara - Vedat Dalokay Nikah Salonu'nda kıyılan nikahları sonucunda evliler kervanına katıldılar.

Aileleri kutlar, Altınsoy çiftine yaşam boyu mutluluklar dileriz.

• Ağın Uzungil mahallesinden Fatma - Hasan Bilgin'in torunları, Semra, Erol ve Şener'in yeğenleri, Seviye - Sümer Bilgin'in oğulları, Volkan'ın abisi Serkan Bilgin, 3 Ağustos 2004 tarihinde Silifke'de geçirdiği bir trafik kazası sonucunda yaşamını yitirmiştir.

Ziraat Fakültesi'ni bitirmesini takiben yaşamını yitiren Serkan'a Tanrı'dan rahmet diler, Bilgin ailesinin ve yakınlarının acılarını paylaşıyoruz.

• Dürümlü (Mıneyik) köyünden rahmetli Cevriye - rahmetli Osman Özer'in kızları, rahmetli Ali Paşa Özer'in kardeşi, Zeynep İlter, Halise Bozkurt, Mehmet, Selahattin ve Hifsi Özer'in ablaları, Andirili Gülefendi Karaman'ın eşi, Mustafa, Ayten ve Mehmet'in sevgili anneleri Fatma Karaman, 15 Ağustos 2004 tarihinde Akpınar'da yaşamını yitirmiş ve aynı gün orada toprağa verilmiştir.

Merhumeye Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

• Ağın Tataragaşı mahallesinden, rahmetli Lütfiye - rahmetli Ahmet Erbakan'ın oğulları, Saadet Erbakan'ın eşi, Ağın'ın popüler simalarından Hikmet Erbakan, 18 Ağustos 2004 tarihinde Elazığ Araştırma Hastanesi'nde yaşamını yitirmiş ve aynı gün Ağın'da toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

• Ağın Müderris Hüseyin Efendi mahallesinden olup, eğitim ordusunda görev yaptığı sırada hep başarılarla imza atan, İzmir Karşıyaka'da oturduğu sokağa yaptığı hizmetlerden dolayı adı verilen, görev yaptığı Balıkesir Lisesinde 2002 yılında, Karşıyaka Lisesi'nde de 2004 yılında büstü dikilen, Derneğimiz ile Ağın Düşün ve Sanat Dergisi'ne yıllardan beri maddi-manevi desteklerini esirgemeyen Anıt Eğitimci Hilmi Ziya Apak, 24 Ağustos 2004 tarihinde İzmir'de yaşamını yitirmiş ve Karşıyaka Bostanlı Camii'nde öğrencilerinden, sevdiklerinden oluşan çok kalabalık bir topluluk tarafından kılınan cenaze namazını takiben, 26 Ağustos 2004 tarihinde İstanbul Çengelköy'deki aile kabristanında toprağa verilmiştir.

Başta oğlu Prof. Dr. Reşat Apak olmak üzere, gelini ve torununa, Av. Turgut İnal'a, İKLEV Vakfı, Balıkesir ve Karşıyaka Lisesi yöneticilerine, tüm yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı dileklerimizizi iletir. Türk milli eğitiminde eşsiz bir yere sahip olan değerli hemşehrimize Tanrı'dan rahmetler dileriz.

DOĞUMLAR

Mahalle-Köy	Çocuğun Adı Soyadı	Baba Adı	Doğum Yeri	Doğum Tarihi
Dibekli köyü	Açelya ŞAHİN	Aykut	İstanbul	26.06.2004
Akpınar Mahallesi	Buse Nur KORKMAZ	Fırat	Malatya	08.07.2004
Kuzgeçe Mahallesi	Burcu SAKALLI	Alparslan Tuncay	Melikgazi	13.07.2004
Pul Köyü	Fatma Nur YALÇIN	Adem	Bolu	13.07.2004
Beyelması Köyü	Anıl KARADAĞ	Lütfi Aykut	Elazığ	17.07.2004
Beyelması Köyü	Çağrı CUMURCU	Tongabey	Tokat	20.07.2004
Modanlı Köyü	Şevval AKSOY	Mehmet	İsparta	26.07.2004
Müd. Hüseyin Efendi Mah.	Seher Sueda YENTÜR	Hayrullah	Bayburt	27.07.2004
Öğrendik Köyü	Ayşenur KARADAYI	Osman Mete	Kırıkkale	29.07.2004
Balcılar Mahallesi	Ayşe Naz ÖZTÜRK	Abdullah	Elazığ	03.08.2004
Bademli Köyü	Tuana YURTMAN	Mustafa	Elazığ	10.08.2004
Saraycık Köyü	Songül PERKTAŞ	Turan	Ağın	20.08.2004

Dünyaya yeni gelen yavrularımıza sağlıklı uzun ömürler diler, ailelerini kutlarız.

EVLENENLER

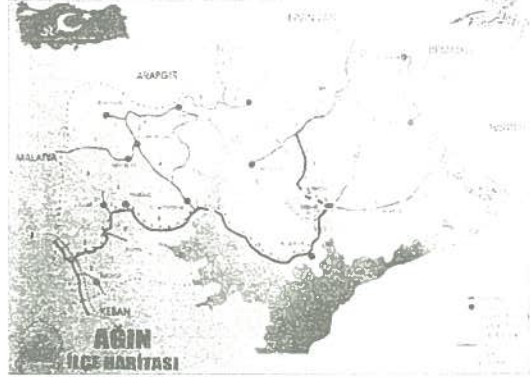
Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Evlenilenin Adı Soyadı	Evlenilen Yer	Evlenme Tarihi
Yenipayam Köyü	İlksen BOZKURT	Tolga KARAGÖZ	Eyüp	12.06.2004
Altunayva Köyü	Serhat ERDOĞAN	Mehtap GÜLENC	Kadıköy	25.06.2004
Hacıyusuf Mahallesi	Tuna BAYTAŞ	Songül KÖMÜRCÜ	Çankaya	30.06.2004
Akpınar Mahallesi	Erdim DURAN	Züleyha ŞENER	Malatya	01.07.2004
Bahadırlar Köyü	Ahmet ARSLAN	Hatice GEREDELİ	Etimesgut	07.07.2004
Uzungil Mahallesi	Fatih Mehmet KOÇER	Zeliha BOSTANCI	Ağın	12.07.2004
Kuzgeçe Mahallesi	Münire Gonca KORKMAZ	Nurullah GÜLER	Malatya	13.07.2004
Müd. Hüseyin Efendi Mah.	Mustafa AKTAŞ	Sevda EROĞLU	Arapgir	18.07.2004
Şenpınar Mahallesi	Hüseyin Avni BAŞIBOZUK	Handan ÜNLÜ	Kırıkkale	20.07.2004
Kaşpınar Köyü	Soner SELÇUK	Sibel BÜYÜKDERE	Ağın	03.08.2004
Saraycık Köyü	Hakan İKİNCİ	Songül OĞUZ	Ağın	03.08.2004
Müd. Hüseyin Efendi Mah.	Deniz ÇINAR	Hatice ÖZÇELİK	Ağın	05.08.2004
Şenpınar Mahallesi	Hasan USLU	Eda AYHAN	Ağın	16.08.2004
Başpınar Mahallesi	Deniz Kaya YAPICIOĞLU	Şule EMRE	Ağın	20.08.2004

Yeni evlenen hemşehrilerimizi ve eşlerini kutlar, ömür boyu mutluluklar dileriz.

ÖLÜMLER

Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Doğum Tarihi	Ölüm Yeri	Ölüm Tarihi
Şenpınar Mahallesi	Mustafa DİRİCAN	27.12.1949	Konak	27.06.2004
Samaçay Köyü	Yılmaz KÖPRÜLÜ	15.08.1941	Konak	06.07.2004
Akpınar Mahallesi	Ahmet ERDOĞAN	1911	Ağın	09.07.2004
Tatarağası Mahallesi	Gülşen GENÇOSMANOĞLU	1942	Çankaya	13.07.2004
Samaçay Köyü	Saniye KÖPRÜLÜ	09.01.1927	Konak	13.07.2004
Saraycık Köyü	Ömer AĞEDİK	04.03.1956	Elazığ	15.07.2004
Uzungil Mahallesi	Ali Rıza BEYDEMİR	20.09.1932	Mersin	17.07.2004
Uzungil Mahallesi	Turgut PEKER	08.04.1934	Balçova	17.07.2004
Başpınar Mahallesi	Mürsel SELÇUK	25.11.1947	Yüreğir	19.07.2004
Hacıyusuf Mahallesi	Hatice BAYTAŞ	1907	Yenimahalle	26.07.2004
Uzungil Mahallesi	Serkan BİLGİN	12.09.1982	Silifke	03.08.2004
Saraycık Köyü	Zeynep DINKÇİ	01.12.1930	Saraycık	03.08.2004
Akpınar Mahallesi	Ahmet TURHAN	20.12.1979	Ağın	08.08.2004
Samaçay Köyü	Mehmet PASINLI	01.01.1973	Ağın	08.08.2004
Akpınar Mahallesi	Fatma KARAMAN	1334	Ağın	15.08.2004

Ölenlere Tanrı'dan rahmet, ailelerine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

**Ağın'ı özleyip de gidemiyorsanız...
Ağın'la sürekli iç içe olmak istiyorsanız...
Ağın'da düzenlenmesi düşünülen şenliğe benim de
katkım olsun diyorsanız...**

İŞTE FIRSAT

Ağın Kaymakamlığı tarafından hazırlanan ve basımı gerçekleştirilen;
1 adet Ağın haritası, 1 adet afiş ve 2 adet kartpostaldan oluşan tanıtım posterleri
takım halinde satışa sunulmuştur.

1 takımın fiyatı 7.500.000 TL.'dir.

Sipariş bedelini Ağın İlçesi Köylere Hizmet Götürme Birliği'nin Ağın T.C. Ziraat
Bankası'ndaki 15516 no.lu hesabına yatırdıktan sonra;
Dursun KARA - 0 424 551 30 60 numaralı telefona veya Ağın Kaymakamlığı'nın
agin.gov.tr web sitesinin öneriler kısmına açık adresinizin bildirilmesi halinde, tanıtım
posterleri adresinize ulaştırılacaktır.
Ankara'da oturan hemşehrilerimiz posterleri Dernek Merkezi'nden alabilirler.

Katkılarınızı bekler, teşekkürlerimizi sunarız.

AĞIN KAYMAKAMLIĞI